

ALBINA

Revista săptăminală
a aşezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 330

12 pagini — 15 bani

Miercuri 21 aprilie 1954

Pentru întărirea continuă a muncii de partid

Expunerea făcută de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej
la şedinţa plenară a C. C. al P. M. R. din 19 aprilie 1954

Tovarăşi,

De la plenara lărgită a Comitetului Central din august 1953 au trecut 8 luni. În această perioadă, Comitetul Central şi-a concentrat toate eforturile asupra îndeplinirii sarcinilor puse de plenară cu privire la îndreptarea cursului politicii noastre economice, dezvoltarea proporţională a diferitelor ramuri ale economiei naţionale şi ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. În acest scop, partidul şi guvernul au luat un şir de măsuri practice, iar altele sînt în pregătire. În cursul anului 1954 aceste măsuri vor trebui să dea rezultatele prevăzute în hotărîrile plenarei din august 1953.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a elaborat o hotărîre cu privire la îmbunătăţirea muncii de partid şi întărirea legăturii partidului cu masele, hotărîre ce a fost prelucrată de către organele şi organizaţiile de partid.

Hotărîrea plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătăţirea muncii de partid se ocupă de un număr de probleme centrale ale muncii partidului: întărirea muncii colective în activitatea tuturor organelor de partid; dezvoltarea criticii şi autocriticii şi întărirea democraţiei interne de partid; întărirea controlului de partid asupra activităţii economice şi de stat; crearea unui activ de partid puternic şi a unui larg activ fără de partid în jurul organizaţiilor de partid; întărirea prin toate mijloacele a legăturii partidului cu masele; întărirea alianţei între clasa muncitoare şi ţărănimia muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare; mobilizarea întregului partid pentru realizarea sarcinilor economice, îndeosebi în domeniul creşterii producţiei agricole şi a producţiei bunurilor de larg consum.

Hotărîrea cu privire la problemele muncii de partid cuprinde o justă analiză a deficienţelor principale în munca noastră de partid şi a măsurilor ce trebuie luate pentru ridicarea ei la un nivel superior.

În perioada ce s-a scurs de la această plenară s-au obţinut rezultate pozitive în domeniul îmbunătăţirii activităţii organelor şi organizaţiilor de partid. Adunările de dare de seamă şi de alegeri, care au avut loc la toate organizaţiile de bază ale partidului, conferinţele raionale ce s-au ţinut în marea majoritate a raioanelor au prilejuit o cuprinzătoare analiză a muncii de partid, au întărit spiritul critic şi autocritic în rîndurile organizaţiilor partidului, au dus la o mai mare activizare a masei membrilor de partid. În urma conferinţelor de partid, organizaţiile partidului au luat curs pentru îndreptarea numeroaselor lipsuri scoase la iveală în aceste conferinţe. S-a în-

tărit spiritul de muncă colectivă în activitatea multor comitete regionale, raionale, orăşeneşti ale partidului. Un loc de seamă în educarea partinică a membrilor de partid şi în întărirea rîndurilor organizaţiilor de partid îl are acţiunea de preschimbare a carnetelor de partid, acţiune în curs. S-au luat o serie de măsuri în vederea întăririi comitetelor raionale săteşti ale partidului — factor însemnat în rezolvarea sarcinilor partidului în domeniul sporirii producţiei agricole şi în munca de întărire a legăturii partidului cu masele ţărănimii muncitoare. Au fost aduse îmbunătăţiri organizatorice aparatului de partid. În campania de alegeri pentru sfaturile populare locale, ca şi în alte acţiuni, organizaţiile partidului au dovedit din nou capacitatea lor de a duce în cele mai largi mase cuvîntul partidului şi a le mobiliza la lupta pentru aplicarea politicii partidului şi guvernului.

Organizaţiile de partid şi-au intensificat activitatea politică şi organizatorică în lupta pentru sporirea producţiei agricole şi a producţiei bunurilor de larg consum. În urma consfăţuirii fruntaşilor producţiei agricole, convocată în martie a.c. de partid şi guvern, organizaţiile de partid au început să se ocupe mai serios de răspîndirea metodelor înaintate folosite de fruntaşii agriculturii.

Munca de agitaţie şi de propagandă desfăşurată de organizaţiile de partid s-a îmbunătăţit, a devenit mai multilaterală, se duce în mod mai calificat şi la un nivel mai înalt ca înainte.

Cu toate acestea, noi nu ne putem declara mulţumiţi cu rezultatele obţinute. Munca organizatorică şi politică de partid nu se află încă la nivelul sarcinilor mari pe care le-a stabilit plenara. Trebuie să spunem deschis şi cu toată hotărîrea că un şir de prevederi ale plenarei cu privire la îmbunătăţirea muncii de partid n-au fost traduse în fapte. Multe organizaţii de partid nu s-au mobilizat pentru a asigura aplicarea întocmai a acestor prevederi.

Astfel, comitetele regionale, raionale, orăşeneşti n-au acordat atenţia cuvenită hotărîrilor plenarei cu privire la stringerea în jurul organelor conducătoare de partid din întreaga ţară a unui activ de partid de 80—100.000 de tovarăşi. Plenara preciza că în acest activ trebuie atraşi cei mai buni membri de partid din întreprinderi, instituţii, gospodării de stat, S.M.T.-uri, gospodării colective şi sate, membrii de partid ce muncesc în organizaţii de masă, oameni devotaţi partidului, cu o bună pregătire profesională, fruntaşi în muncă.

Majoritatea comitetelor regionale, raionale şi orăşeneşti nu aplică a-

ceste indicaţii ale plenarei, se ocupă mai mult de întocmirea de date statistice cu privire la activul de partid, neînţelegînd în suficientă măsură ce importanţă mare prezintă pentru munca de partid un activ numeros, capabil să se orienteze în mod just, să ajute organele de partid de a mobiliza masa membrilor de partid, iar prin ei — masele largi de oameni ai muncii, pentru aplicarea în viaţă a politicii partidului. În fiecare organizaţie de bază există, în afară de membrii biroului, un număr însemnat de membri ai partidului, care îşi îndeplinesc conştiincios sarcinile de partid, sînt iubiţi şi stimaţi de mase. Cum este folosit de către organizaţiile de partid acest activ? Se dezbate cu el în mod sistematic problemele actuale ale politicii partidului? Se duce o muncă sistematică de lărgire a orizontului politic şi ideologic al acestor cadre? Este antrenat acest activ la elaborarea şi, îndeosebi, la aplicarea în viaţă a hotărîrilor luate de organizaţiile de partid? La aceste întrebări trebuie răspuns că organizaţiile de partid lucrează încă insuficient cu activul lor, îl atrag într-o măsură cu totul nesatisfăcătoare la realizarea sarcinilor pe care le au de îndeplinit.

Plenara lărgită din august 1953 a cerut organizaţiilor de partid să îmbunătăţească munca de primire a candidaţilor şi membrilor de partid din rîndurile celor mai buni reprezentanţi ai clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii, dintre oamenii muncii crescuţi şi căliţi în luptele conduse de partid pentru cucerirea şi consolidarea regimului democrat-popular, pentru construirea socialismului.

Lipsurile constatate de plenară în acest domeniu încă n-au fost înlăturate. Multe organizaţii de partid nu se preocupă de munca de primire a candidaţilor de partid. Datorită muncii lor slabe, oameni ai muncii care şi-au demonstrat prin fapte devotamentul lor faţă de partid şi care sînt dornici să facă parte din rîndurile partidului, rămîn vreme îndelungată în afara preocupărilor organizaţiilor de partid.

În viaţa organizatorică şi în activitatea propagandistică a multor organizaţii de partid n-au fost încă dezrădăcinate metodele de muncă formale, birocratice, n-a fost încă pus capăt şablonului în munca de partid, neluări în considerare a condiţiilor specifice de activitate a fiecărei organizaţii de partid, numărului excesiv de şedinţe de tot felul. Mai este mult de făcut pentru ca munca de propagandă şi munca politică de masă să devină mai vie, mai concretă, mai strîns legată de problemele vitale ale politicii partidului şi statului.

Organizaţiile de partid utilizează

ză slab variatele mijloace pe care le au la dispoziţie pentru desfăşurarea unei largi munci politico-educative în rîndul maselor (ziarul, cartea, conferinţele pentru oamenii muncii, radioficarea, cinematograful, gazeta de perete etc.) Slabă este participarea personală a activiştilor de partid şi de stat la munca politică în rîndurile maselor largi în vederea lămuririi problemelor principale ale politicii partidului şi ale luptei pentru pace.

Există încă slăbiciuni foarte serioase în ceea ce priveşte controlul îndeplinirii hotărîrilor partidului, control pe care Lenin îl considera drept verigă hotărîtoare a întregii munci de partid. Slabul control al îndeplinirii hotărîrilor luate duce la micşorarea prestigiului organelor de partid, a autorităţii pe care trebuie s-o aibă hotărîrile partidului în ochii membrilor şi nemembrilor de partid.

Persistă o serie de lipsuri şi în ce priveşte selecţionarea şi repartizarea cadrelor. Comitetele regionale şi raionale de partid, secţiile Comitetului Central, nu analizează în mod sistematic şi aprofundat politica de cadre a organizaţiilor de partid, a organizaţiilor de masă şi organelor de stat.

Organizaţiile de partid vor putea să înlătore toate aceste deficienţe în muncă numai însuşindu-şi în mod temeinic hotărîrile plenarei din august 1953 şi luînd măsuri practice pentru îndeplinirea lor. Călăuzindu-se după aceste hotărîri, organizaţiile de partid şi organele conducătoare ale partidului trebuie să depună serioase eforturi în vederea întăririi rîndurilor partidului, sporirii continue a capacităţii organizaţiilor de partid de a mobiliza masele de oameni ai muncii la lupta pentru înfrîngerea tuturor greutăţilor şi traducerea în viaţă a politicii partidului, întăririi unităţii de nezdruccinat între partid, guvern şi popor. Organele de partid trebuie să acorde cea mai mare atenţie întăririi în rîndurile partidului a spiritului de vigilenţă împotriva oricărui neeltiri ale duşmanilor făţişi sau mascaţi ai partidului şi ai regimului democrat-popular.

Trebuie să întărim încontinuu disciplina internă de partid, deopotrivă obligatorie pentru toţi membrii de partid, indiferent de domeniul său de activitate sau de funcţia pe care o ocupă. Membrii de partid trebuie educaţi în spiritul respectării neşovăitoare a hotărîrilor şi directivelor partidului.

În activitatea tuturor organelor de partid trebuie consecvent aplicat principiul leninist al muncii colective. „Plenara cere tuturor

Citiţi în acest număr:

● PENTRU ÎNTĂRIREA CONTINUA A MUNCII DE PARTID.

Expunerea făcută de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la şedinţa plenară a C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954.

● Şedinţa plenară a C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954.

● Lucrările sesiunii Marii Adunări Naţionale.

(Continuare în pagina 2-a)

Pentru întărirea continuă a muncii de partid

Expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej
la ședința plenară a C. C. al P. M. R. din 19 aprilie 1954

(Urmare din pagina 1-a)

comitetelor de partid — se arată în Hotărârea plenarei din august 1953 — să respecte cu strictețe principiul conducerii colective, care este principiul suprem al conducerii de partid. Orice tendință de călcare a acestui principiu trebuie combătută cu severitate.

Trebuie dusă o luptă hotărâtă împotriva călcărilor democrației interne de partid, care mai sînt frecvente într-o serie de organizații de partid. Trebuie cultivată o curajoasă atitudine autocritică față de greșeli și stimulată critica de jos, în interesul întăririi partidului și a statului democrat-popular. Orice încercare de a înăbuși părerile oamenilor muncii și a intimida pe cei care critică sînt cu desăvîrșire nepermise și trebuie sancționate de partid.

Călăuzindu-se de învățătura marxist-leninistă, plenara din august 1953 a cerut organizațiilor de partid să lichideze orice manifestare a cultului personalității.

Membrii de partid și oamenii muncii nemembri ai partidului trebuie educați în spiritul devotamentului pentru partid, pentru Comitetul său Central, pentru clasa muncitoare, pentru popor — făuritorul istoriei. Trebuie să spunem cu toată hotărârea că vom combate orice manifestare a cultului personalității din partea oricui ar veni ea și în orice domeniu s-ar manifesta. Oricine ar fi, oricare ar fi munca de răspundere pe care o are, o persoană sau alta nu poate înlocui partidul, nu poate înlocui forța și înțelepciunea colectivă a partidului. Cultul personalității trebuie lichidat cu desăvîrșire, ca incompatibil cu învățătura și ideologia marxist-leninistă.

Problemele economice se află în centrul preocupărilor partidului. Întărirea organizațiilor de partid din fabrici, uzine, mine, exploatare petrolifere este cheazăia succesului în realizarea obiectivelor economice stabilite de plenara din august 1953.

Organizațiile de partid din industrie trebuie să-și concentreze toate forțele asupra îndeplinirii planului de stat pe anul 1954 la toți indicii, exercitînd un permanent control pentru ca să nu poată avea loc nici o abatere de la prevederile planului. Organizațiile de partid trebuie să se aplece în fruntea luptei de zi cu zi pentru mărirea producției, ridicarea productivității muncii, deplina folosire a capacității de producție a utilajelor, reducerea prețului de cost al produselor, îmbunătățirea calității lor, severe economii la mijloace bănești, materii prime, micșorarea cheltuielilor administrative — singura cale justă pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Nu poate fi bun membru de partid acel ce manifestă indiferență și nepăsare față de problemele gospodăririi socialiste a întreprinderilor, luptei pentru rentabilitate, asigurării rezervelor necesare de mărfuri, întăririi continue a leului. Trebuie cultivat la fiecare activist și membru de partid, la fiecare activist sindical, la cadrele conducătoare din întreprinderi și aparatul economic, la cadrele de ingineri și tehnicieni, interesul pentru studiul aprofundat al problemelor economice.

Documentele plenarei din august 1953 subliniază cu deosebită putere că întărirea alianței dintre clasa

muncitoare și țărănimea muncitoare, consolidarea rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță, constituie cheazăia succesului în opera de construire a socialismului.

Plenara a cerut organelor și organizațiilor de partid să ia măsuri temeinice în vederea îmbunătățirii activității organizațiilor de partid de la sate și întăririi legăturii partidului cu masele de țărani muncitori. Trebuie spus că multe comitete regionale și comitete raionale de partid nu acordă încă un ajutor calificat, concret, organizațiilor de partid de la sate, în vederea ridicării nivelului muncii lor, sporirii rolului lor organizator și mobilizator, a combativității lor în lupta împotriva uneltirilor chiaburimii și ale altor dușmani ai țărânimii muncitoare. Organele de partid și aparatul de partid se preocupă în insuficientă măsură de extinderea inițiativelor prețioase ale organizațiilor de partid în domeniul vieții organizatorice, al muncii politice de masă, al luptei pentru aplicarea regulilor agrotehnice, pentru extinderea experienței fruntașilor producției agricole. Nu s-a făcut decît prea puțin pentru organizarea în jurul fiecărei organizații de bază a unui larg activ fără de partid, care să constituie o puternică verigă de legătură între partid și masele țărânimii muncitoare. Nu începe încă să existe în fapt în jurul organizațiilor de bază sătești. Deputați și agitatori fără de partid, utemiști și delegate de femei, țărani colectivști, întovărășiți și țărani muncitori și gospodărie individuală, fruntași ai producției agricole, învățători, agronomi, medici, oameni apropiați partidului, cadre cinstite și devotate partidului din aparatul de stat și cooperatie, toți aceștia formează o puternică bază de sprijin a organizațiilor de partid. Este necesar ca organizația de partid să se ocupe cu dragoste și atenție de acest activ, să-l educe, să-l antreneze în acțiunile inițiate de partid.

În unele locuri comitetele regionale și raionale de partid tratează problema activului fără de partid în mod îngust și birocratic, preocupîndu-se mai mult de evidența activului fără de partid, de alcătuirea pentru acest activ a unor planuri pe hîrtie. Acolo însă unde organele de partid s-au ocupat în mod viu și concret de activul fără de partid, acolo acest activ acordă un neprețuit ajutor organizațiilor de bază de la sate în mobilizarea țărânimii muncitoare la executarea lucrărilor agricole, în acțiunea de contractare de vite și de culturi tehnice, pentru îndeplinirea de către țărânimia muncitoare a îndatoririlor către stat, pentru îmbunătățirea schimbului de mărfuri cu orașul, ajută la popularizarea în masa țărânimii a politicii partidului și guvernului, a realizărilor regimului de democrație populară, a luptei pentru pace duse de forțele păcii din întreaga lume în frunte cu Uniunea Sovietică.

Multe dintre organizațiile de partid nu desfășoară în mod sistematic munca în vederea transformării socialiste a agriculturii. O serie de comitete regionale și raionale de partid nu cunosc situația exactă din satele unde țărani muncitori se pronunță pentru înființarea de noi gospodării colective sau întovărășiri agricole, nu se preocupă de comitetele de inițiativă, nu se ocupă de întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor existente, nu cunosc și

nu rezolvă nenumărate probleme pe care le ridică practica construirii gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole. În multe regiuni munca de întărire a sectorului socialist al agriculturii este lăsată să meargă de la sine. Aceasta explică deosebiri izbitoare care există între regiuni cu condiții de muncă asemănătoare.

Astfel, în regiunea Constanța suprafața ocupată de gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole reprezintă 29,6% din totalul suprafețelor agricole, în regiunea Galați 18,1%, în regiunea Arad 14,5%. În același timp, în regiunea Craiova, gospodăriile colective și întovărășirile agricole ocupă numai 3%, în regiunea Oradea 4,9%, în regiunea Iași 4,1% din totalul suprafețelor agricole. Sînt regiuni unde în decursul ultimelor luni n-au luat ființă decît cîteva gospodării colective și întovărășiri agricole, cu toate că în aceste regiuni există un număr însemnat de țărani muncitori care își exprimă dorința de a forma gospodării colective și întovărășiri.

În același timp mai continuă să aibă loc cazuri de călcare grosolană a liniei partidului, de nesocotire a liberului consimțămînt al țărănilor muncitori, de ilegalități cu prilejul comasării pămînturilor etc.

Stațiunile de Mașini și Tractoare încă nu-și îndeplinesc pe de-a întregul rolul lor de pîrghie principală a transformării socialiste a agriculturii. Secțiunile politice ale S.M.T.-urilor sînt încadrate cu activiști slab pregătiți și duc o activitate cu totul necorespunzătoare sarcinilor pe care le au.

Pe baza hotărîrilor plenarei din august, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri care sporesc interesarea materială a țărânimii muncitoare la ridicarea producției agricole vegetale și animale. În fața organizațiilor de partid stă sarcina de a asigura mobilizarea țărânimii muncitoare pentru îndeplinirea în bune condiții a lucrărilor agricole și sporirea producției agricole, îmbunătățirea muncii politico-organizatorice în vederea întăririi continue, pe baza liberului consimțămînt al țărănilor muncitori, a sectorului socialist al agriculturii, consolidarea legăturilor partidului cu masele cele mai largi ale țărânimii sărace și mijlocașe. Lupta pentru ridicarea continuă a producției agricole vegetale și animale nu este o campanie trecătoare, ci o sarcină permanentă a partidului, unul din elementele fundamentale ale politicii sale economice.

Plenara din august 1953 s-a ocupat în amănunțime de activitatea organizațiilor de partid din aparatul de stat. Acele organizații de partid care au urmat indicațiile plenarei au obținut rezultate bune, contribuind la îmbunătățirea funcționării organelor de stat, la educarea lucrătorilor din aceste organe în spiritul devotamentului pentru cauza poporului muncitor. Toate organizațiile de partid și toți membrii de partid din aparatul de stat trebuie să se căluzească în activitatea lor de indicațiile plenarei din august 1953, care arată că principala cheazăie a întăririi statului democrat-popular și a succesului în munca organelor de stat este controlul efectuat asupra muncii lor de către partid.

Organizațiile de partid sînt datorate să asigure o conducere permanentă a activității organizațiilor sindicale în vederea lichidării deficiențelor constatate de plenara din august 1953 în munca sindicatelor

— legătura nesatisfăcătoare cu masele de muncitori și funcționari, munca birocratică, greoaie, a unora dintre organele sindicale, insuficienta grijă pentru nevoile de zi cu zi ale oamenilor muncii.

Organizațiile de partid trebuie să asigure o conducere permanentă a organizațiilor Uniunii Tineretului Muncitor, care au încă foarte serioase slăbiciuni în munca politico-educativă și organizatorică desfășurată în masa de tineri de la întreprinderi, sate, școli.

Plenara din august 1953 a constatat că după demascarea și înlăturarea deviatorilor din conducerea partidului, activitatea organelor de conducere ale partidului s-a îmbunătățit, coeziunea lor s-a întărit.

În perioada ce a trecut de la plenara din august 1953, Biroul Politic a analizat în spirit colectiv, în ședințele sale, o serie de probleme fundamentale ale politicii partidului și statului, elaborînd măsurile practice necesare și mobilizînd forțele partidului pentru aplicarea acestor măsuri în viață.

Mergînd pe linia trasată în hotărîrile plenarei din august, Biroul Politic consideră că trebuie aduse îmbunătățiri organizatorice în funcționarea organelor de conducere ale partidului, pentru a asigura o cît mai bună organizare a activității C.C. și mai multă operativitate în rezolvarea sarcinilor curente.

Art. 33 al statutului partidului nostru, adoptat la Congresul din 1948, stabilește următoarele:

„Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român își constituie: a) un birou politic, pentru munca politică și organizatorică; b) un secretariat, pentru munca operativă; c) o comisie de control“.

Călăuzindu-se de experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și de propria experiență a partidului nostru, plenara largită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a hotărît desființarea Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. înființat în anul 1951 și a cărui existență s-a dovedit a nu fi necesară, precizînd ca de conducerea muncii de partid între plenare să se ocupe Biroul Politic, iar de munca operativă curentă, de controlul îndeplinirii hotărîrilor partidului și de selecționarea cadrelor — Secretariatul C.C. al P.M.R.

Însă datorită faptului că 4 din cei 5 membri ai Secretariatului C.C. al P.M.R. au munci de răspundere în guvern și că toți secretarii C.C. al P.M.R. sînt în același timp și membri ai Biroului Politic, Secretariatul nu putea cuprinde rezolvarea tuturor problemelor operative ale muncii de partid.

Pentru a se asigura pe deplin rezolvarea operativă a problemelor curente ale muncii de partid este necesar ca Secretariatul să fie alcătuit din tovarăși liberi de sarcini pe linie de guvern.

Pentru a întări cît mai mult caracterul colectiv al conducerii de către Biroul Politic a muncii partidului, propun plenarei de față renunțarea la funcția de secretar general al C.C. și înființarea funcției de prim-secretar al C.C. al P.M.R.

De asemenea, Biroul Politic propune să se stabilească, ca termen definitiv al ținerii Congresului Partidului data de 30 octombrie a.c. pentru ca în lunile ce vin organizațiile de partid să-și poată concentra toate eforturile în vederea realizării obiectivelor puse de partid și guvern în domeniul dezvoltării economiei și ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

ȘEDINȚA PLENARĂ A C. C. AL P. M. R.

din 19 aprilie 1954

În ziua de 19 aprilie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, cu următoarea ordine de zi:

1. — Mersul aplicării hotărârilor plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 și măsurile în vederea realizării Planului de Stat și a Bugetului de Stat pe 1954.

2. — Unele probleme organizatorice de partid.

La punctul 1 al ordinei de zi, plenara a ascultat dări de seamă prezentate de tovarășii M. Constantinescu, D. Petrescu și Gh. Apostol.

Plenara a aprobat dările de seamă prezentate.

La punctul 2 al ordinei de zi, plenara a ascultat expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Plenara a aprobat expunerea prezentată.

Pe baza acestei expuneri, în scopul întăririi conducerii colective a întregii munci de partid și de stat, al rezolvării operative a problemelor organizatorice de partid, al dezvoltării mai active a întregii vieți de partid, al ridicării de noi cadre în conducerea partidului, plenara a luat următoarele hotărâri:

1. — Secretariatul C.C. al P.M.R. va fi compus din 4 membri care nu ocupă funcțiuni în guvern.

Secretariatul Comitetului Central se va ocupa de munca curentă operativă de partid, activitatea sa fiind îndrumată de Biroul Politic al Comitetului Central.

2. — Se primește propunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej de a se renunța la funcția de secretar general al Comitetului Central și de a se înființa funcția de prim secretar al Comitetului Central.

Plenara a ales pe tov. Gheorghe Apostol în funcția de prim secretar al Comitetului Central, iar pe tovarășii Nicolae Ceaușescu, Mihai Dalea, Ianoș Fazekas, în funcția de secretari ai Comitetului Central.

Plenara a ales pe tovarășii N. Ceaușescu și Al. Drăghici ca membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Plenara a cooptat pe membrii supleanți ai C.C. al P.M.R., tovarășii M. Mujic și M. Roșianu, și pe tov. I. Fazekas, ca membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Plenara a hotărât convocarea la 30 octombrie 1954 a celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

DECRET

privind numirea tovarășului Alexandru Moghioroș în funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române DECRETEAZA:

Art. unic. — Tovarășul Alexandru Moghioroș se numește în funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GH. MARUSSI

București, 19 aprilie 1954

DECRET

privind eliberarea tovarășului Gheorghe Apostol din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Agriculturii și Silviculturii

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române DECRETEAZA:

Art. unic. — Tovarășul Gheorghe Apostol se eliberează din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Agriculturii și Silviculturii, primind alte însărcinări.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GH. MARUSSI

București, 19 aprilie 1954

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Marți dimineața la ora 10 și-a început lucrările cea de a III-a sesiune a Marii Adunări Naționale. Membrii Marii Adunări Naționale au primit cu aplauze puternice pe conducătorii partidului și guvernului la intrarea lor în sala de ședințe.

Pe banca Prezidiului au luat loc membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale, în frunte cu tovarășul dr. Petru Groza.

Pe banca ministerială au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, general locotenent Al. Drăghici, D. Petrescu, S. Bughici, Constanța Crăciun, Gh. Hossu, G. Gaston Marin, acad. I. Murgulescu și alți membri ai guvernului.

În tribune se aflau reprezentanți ai misiunilor diplomatice acreditate în R.P.R., reprezentanți ai presei române și străine și numeroși oameni ai muncii.

Ședința de deschidere a fost prezidată de tov. C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate ordinea de zi a sesiunii în care figurează: regulamentele comisiilor permanente ale Marii Adunări Naționale a R.P.R.; Legea pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1954; ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. în intervalul dintre sesiunea II-a și a III-a și altele.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate Regulamentul de funcționare al Comisiei de propuneri legislative a Marii Adunări Naționale, Regulamentul de funcționare al Comisiei bugetare a Marii Adunări Naționale și Regulamentul de funcționare al Comisiei de afaceri externe a Marii Adunări Naționale.

Ședința de dimineață a luat sfârșit, Comisia bugetară întrunindu-se pentru a lua în discuție proiectul de Lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1954.

★

Ședința de după-amiază s-a deschis la ora 16 sub președinția tov. C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale.

Pe banca Prezidiului se aflau membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale în frunte cu tovarășul dr. Petru Groza.

Pe banca ministerială au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, general locotenent Al. Drăghici, D. Petrescu, S. Bughici, Constanța Crăciun, Gh. Hossu, G. Gaston Marin, acad. I. Murgulescu, Al. Sencovici și alți membri ai guvernului.

Tov. Dumitru Petrescu, ministrul Finanțelor, a prezentat raportul asupra proiectului de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1954.

Deputatul Vasile Dicu, din circumscripția electorală Sighișoara, regiunea Stalin, a prezentat raportul Comisiei bugetare a Marii Adunări Naționale.

Deschizându-se discuția generală asupra proiectului de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1954, în ședința de după-amiază au luat cuvântul deputații Ștefan Ghiță, din circumscripția electorală Blaj, regiunea Stalin și Maria Anton, din circumscripția electorală Șimand, regiunea Arad.

Ședința s-a ridicat la ora 19. Lucrările celei de a 3-a sesiuni a Marii Adunări Naționale continuă astăzi.

(Agerpres)

In cinstea lui 1 Mai

Apropierea zilei de 1 Mai însuflește tot mai mulți oameni ai muncii din patria noastră din toate ramurile de activitate. Astfel lucrătorii cooperativei din Alma-Dumbrăveni au chemat la întrecere toate celelalte cooperative din cuprinsul raionului Mediaș. Ei s-au angajat ca pînă la 1 Mai să depășească cu 10 la sută planul de aprovizionare, cu 7 la sută planul de desfacere, cu 20 la sută planul de valorificare, cu 5 la sută planul de înscriere de noi membri în cooperative și cu 5 la sută planul la încasarea fondului social.

Chiar din primele zile după lansarea chemării la întrecere, planul de desfacere a fost depășit cu 6 la sută. S-au achiziționat 1.500 ouă și s-au încheiat contracte cu țărani muncitori pentru îngrășarea a 20 bovine și 16 porci, a fost încasată suma de 1.641 lei în fondul social și au fost înscriși 18 noi membri. Realizări frumoase au avut și cooperativele din comunele Făget, Valea Lungă, Cergăul Mare, Vorumloc, Biertan, Micăsas și altele.

Anton Doboș
corespondent

Pentru un an îmbelșugat

Dorința de a învăța, de a-și îmbogăți cunoștințele agrotehnice e tot mai vie la țărani muncitori din Săbăoani. Cînd se vorbește la căminul cultural despre metode noi în munca cîmpului, nu rămîne loc nici ca să zvîrli un ac.

Cunoștințele căpătate la aceste cursuri prind viață pe ogoarele comunei Săbăoani. Rar să aflu țaran muncitor aici, care să nu fi iarovizat cartofii ce urmează să fie puși în pămînt. De asemenea, mulți sătenj și-au pregătit terenul pentru a însămînța porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Țăranul muncitor Dămac Dumitru, citește cărți de agrotehnică. Văzînd o schiță și ex-

plicația ei într-o broșură, și-a construit singur o mașină de semănat porumb, care odată cu introducerea hoabelor în pămînt pune în cuib și o cantitate de gunoi putrezit.

Punînd temelii pe aplicarea metodelor înaintate care le-au răsplătit munca și în anii trecuți, țărani muncitori din Săbăoani aplică acum cu și mai multă încredere, la însămînțările de primăvară, cele mai noi metode agrotehnice.

Printre fruntași în muncile de primăvară sînt Anton Varga, Dămac Dumitru, Bocoscă I. Ternă și mulți alții.

Constantin Petrilă
corespondent

În atenția directorilor căminelor culturale

Conferința „1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc” s-a trimis tuturor căminelor culturale. Conferința va fi ținută la șezătoarea din 25 aprilie.

Țărani muncitori, aplicați pe suprafețe întinse metoda însămînțării porumbului, cartofului și a altor plante prășitoare, în cuiburi așezate în pătrat, metoda producerii răsadurilor de legume în ghivece nutritive și alte metode agrotehnice înaintate! Lărgiți întrecerea pentru executarea la timp și la un înalt nivel agrotehnic a lucrărilor agricole de primăvară!

(Din Chemarea de 1 Mai 1954 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român către toți oamenii muncii din Republica Populară Română).

Să răspundem cu cinste Chemării de 1 Mai a partidului

Indemnul partidului adresat țăranilor muncitori de a lărgi întrecerea pentru executarea la timp și la un înalt nivel agrotehnic a lucrărilor agricole de primăvară, a găsit un larg răspuns în miile de sate ale patriei.

Angajamentele pornite în cinstea zilei de 1 Mai prind tot mai multă viață. În cinstea acestei zile, la 17 aprilie harnicii colectivști din satul Vaida, raionul Oradea, isprăviseră însămînțatul întregii suprafețe de 169 hectare planificate pentru culturi de primăvară. Și ca ei sînt nenumărați țărani muncitori vrednici care răspund chemării partidului cu mari izbînzi în munca lor.

Țăranilor muncitori cu gospodării individuale li se dă azi puțința să folosească larg sprijinul tehnicienilor, să folosească mașini și tractoare. Incheind contracte cu S.M.T.-urile, ei pot face muncile agricole într-un timp mai scurt și în condiții agrotehnice mai bune. Așa au gândit între mulți alții și N. I. Sirbu, Cr. Anghel, D. Damalan din comuna Ulmeni, raionul T. Măgurele, care au încheiat contracte cu S.M.T. Pultineiu.

Numărul acelor ce înțeleg a prețui așa cum trebuie timpul și metodele înaintate, și muncesc cu deosebit avînt la însămînțat, e tot mai mare, iată: după pilda colectivștilor care organizîndu-și temeinic muncile sînt acum fruntași la însămînțări, și țărani muncitori Tudor Udina și Alexandru Răduș din comuna Slobozia Mindra, regiunea București, și-au semănat acum cîteva zile, unul, 0,90 hectare, celălalt, 1 hectar cu porumb în cuiburi așezate în pătrat.

Invățămintele anilor trecuți au dovedit că organizarea muncii e o condiție de temelie a succesului. Trebuie folosită cu cea mai mare chibzuință întreaga capacitate de lucru a atelajelor. În așa fel să fie rînduite lucrările agricole ale fiecărui țaran în parte, încît cel ce nu are vite, plug, etc., să știe dinainte ale cui atelaje le va folosi. Ștefan Uiban a fost cel dintîi care a însămînțat în Odobești. Indată ce a isprăvit, i-a ajutat cu atelaje pe Constantin Birgu și pe văduva Adela Pilot. Grija pentru folosirea cu chibzuință a atelajelor, mașinilor, trebuie să-i călăuzească pe toți oamenii muncii de pe ogoare. Pentru ca numărul de semănători ce-l are comuna să fie folosit din plin și fiecare țaran muncitor să aibă puțința a însămînțat cu mașina, în comuna Pincota, raionul Arad, s-a organizat însămînțatul și în timpul nopții, obținîndu-se cele mai bune rezultate. Temeiul izbînzii întregii regiuni Iași, care a realizat sută la sută viteza zilnică de folosire a atelajelor, este tocmai buna organizare a muncii în lupta pentru obținerea de recolte sporite.

Tot mai mulți țărani muncitori răspund Chemării de 1 Mai, pregătindu-se după îndrumările agronomilor și semănînd porumbul, cartoful și alte plante prășitoare în cuiburi așezate în pătrat. Ei sînt siguri că folosind această metodă și îngrijind apoi plantele după regulile agrotehnice, vor culege la toamnă rod bogat, mai mult decît oricînd.

Țărani muncitori! Folosiți metodele cele mai înaintate pentru a obține recolte bogate. Fiecare ceas e hotărîtor. Munciți cu vrednicie pentru belșugul întregii țări, pentru bunăstarea caselor voastre. Răspundeți cu succese deosebite în muncă Chemării partidului nostru drag, întimpinați ziua de 1 Mai cu ogoarele semănat bine, după cum ne spune știința agrotehnică.

Note de drum din comuna Bucu

In întîmpinarea mării sărbători

Am ajuns în comuna Bucu la amiază. În drum, pe ulițele satului, n-am întîlnit decît pe ici, pe colo, cîte un bătrîn. Mai toți sătenii erau plecați la cîmp. Țăranii muncitori chemaseră la întrecere patriotică, în cinstea zilei de 1 Mai, toate comunele din raionul Slobozia și porniseră la muncă hotărîți să fie în frunte.

La sfatul popular al comunei, președintele, tovarășul Velișcu Mihai, mi-a vorbit despre realizările sătenilor din comună în campania însămînțărilor de primăvară.

— Aș vrea să-ți citesc angajamentele pe care și le-au luat

cut pregătiri din vreme, pregătindu-ne atît marcatoare cît și semințe „Jdanov“.

PE OGOARELE COMUNEI

Am plecat spre ogoare în tovarășia lui Velișcu Mihai. Cîrînd ajunserăm la marginea comunei. De jur împrejur, cît priveai cu ochii, vedeai munca creatoare a țăranilor muncitori. Ne îndreptarăm spre un grup mai mare.

— Sînt țărani cu gospodării individuale — îmi spuse tovarășul președinte — dar s-au unit cîte 4—5 familii, ajutîndu-se între ele.

cu gospodării individuale vom aplica regulile agrotehnice, dorînd să obținem aceeași recoltă.

În comuna Bucu sînt mulți săteni ca aceștia. Sînt oameni care caută an de an să pună în aplicare noi metode, să obțină recolte tot mai bogate. Iar în primăvara aceasta, mai mult decît în alți ani ei vor munci mai cu spor pentru a răspunde chemării partidului în cinstea zilei de 1 Mai.

PRINTRE COLECTIVIȘTI

În cîrînd am ajuns pe tarla-

lele colectivei.
— Noroc bun tovarăși. Dar ce vînt vă abate pe la noi — ni se adresă tînărul inginer Burcea Ion. Cînd a aflat de scopul venirii noastre, a căutat să ne dea cît mai multe amănunte din viața colectivei „Vladimir Maia-covschi“. Am aflat astfel că datorită muncii depuse de cele două brigăzi de cîmp, conduse de Dumitru Oană și Nicolae Cornățeanu, însămînțările din epoca înțtia vor fi terminate în 2—3 zile, iar acum se pregătește pămîntul pentru însămînțatul culturilor din epoca a doua.

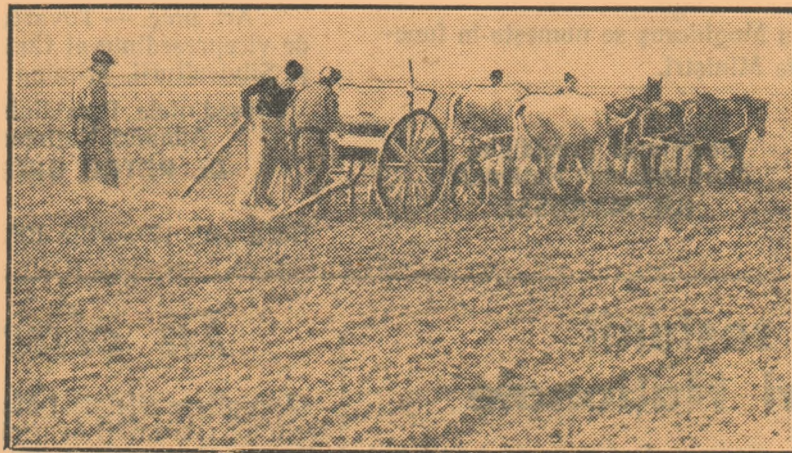
Colectiviștii și-au pregătit marcatoarele necesare însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat. De asemeni, brigada legumicolă condusă de Blejgu Stelian îngrijește zi de zi de răsadnițe.

ALTI FRUNTAȘI

Pe inserate ulițele satului deveniseră din ce în ce mai populate. Grupuri, grupuri, de țărani muncitori se întorceau de la munca cîmpului. În fața panoului de onoare, de la sfatul popular, o mulțime de oameni se adunaseră să citească lista fruntașilor la însămînțări. Printre cei evidențiați se aflau numele întovărășiților Ioniță M. Dumitru, Avram Stelian, Dumitra G. Filip ca și al țăranilor cu gospodărie individuală Lache St. Oană și Jigu Răileanu.

Ei, ca și mulți alții din Bucu, vor face ca și în comuna lor să se obțină recolte sporite. Iar învățăturile pe care le-au primit de la tovarășul Cazacu în cadrul cercului agrotehnic, de la tînărul inginer agronom Burcea, vor da roade bogate.

LIVIU ȘERBU

Țăranul muncitor, cu gospodărie individuală Jigu Răileanu, ajutat de agentul culturii de sfeclă, Creșu Ion, însămînțează sfeclă de zahăr.

țărani muncitori din comuna noastră în cinstea zilei de 1 Mai — îmi spuse el.

Pe prima pagină a chemării la întrecere scria: „Pînă la 28 aprilie vom termina însămînțările din epoca I și II“. Mai departe se arăta: „Se va face însămînțatul florii soarelui cu sămînță din soiul „Jdanov“ în proporție de sută la sută. Însămînțatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat se va face în proporție de 50 la sută în întreaga comună. Gospodăria colectivă și întovărășirea agricolă vor însămînța 80 la sută din suprafața destinată porumbului în cuiburi așezate în pătrat“.

Apoi președintele mi se adresă:

— Noi am învățat din experiența fruntașilor din alte regiuni despre însemnătatea însămînțării porumbului și a altor plante prășitoare în cuiburi așezate în pătrat și de aceea sîntem hotărîți ca această metodă să o aplicăm pe o scară cît mai largă. Iar soiul de semințe de floarea soarelui „Jdanov“ este mult superior celui bășinaș, avînd boabe mai mari și conținînd mai mult ulei. Pentru a ne îndeplini aceste angajamente, noi am fă-

Cînd ajunserăm lîngă țărani, Eftimie Manolescu ne-a explicat cum și-au pregătit sămînța pentru sfecla de zahăr; Dumitru Rușinaru a explicat cum și-a pregătit și cum a îngreșat pămîntul cu îngreșăminte naturale și chimice.

— Apăi să vii la toamnă, tovarășe, mi se adresă Gheorghe Ciubuc, cel mai în vîrstă din grupul cu care stăteam de vorbă. Să vezi ce recoltă vom obține. La floarea soarelui, colectivă a obținut anul trecut 1.800 kg, la ha., iar anul acesta și noi cei

Inginerul Burcea Ion și Apostol D., șeful brigăzii a 7-a de tractoriști de la S.M.T.-Slobozia, controlează adîncimea arăturilor.

În cîrînd va apare ziarul
„AGRICULTURA NOUĂ“
organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii

PRIN SATELE RAIONULUI SEGARCEA

Din comuna lor a pornit chemarea la întrecere

Cîmpul întins din împrejurimile satului Cerăt, era brăzdat de atelele gospodarilor. Un vînticel iute clătina copacii încă golași, amintind de iarna viforoasă ce nu cu mult în urmă a adus prin aceste locuri munți de zăpadă.

Tudor Lepădat, se opri în marginea tarlalei, potrive mai bine coarneau plugului și trase cu nesăț în piept mireasma primăverii ca pentru a prinde noi puteri. Apoi porni mai departe plugul mînat de doi boi sănătoși, bine îngrijiți.

De cînd a venit primăvara, pe Tudor Lepădat nu l-a mai prins soarele acasă. S-a obișnuit să plece la cîmp de cu noapte și să se întoarcă cînd văzduhul se acoperă de prima perdea fumurie a serii. Așa îl cunosc sătenii de multă vreme: vrednic, cu dragoste de muncă, lucrîndu-și cu chibzuință pămîntul. De cîtva timp însă îl privesc cu mai multă admirație. La sfatul popular se află un marcător pe care l-a făcut Tudor Lepădat cu ajutorul tehnicienilor, ca să-și semene porumbul în cuiburi așezate în pătrat.

A luat această hotărîre într-o adunare ce s-a ținut nu de mult în comuna Cerăt.

Din mijlocul lor s-a ridicat atunci țăranul muncitor Dumitru V. Grigore, care exprimînd dorințele celor din sală a propus să se cheme la întrecere toate comunele regiunii Craiova. Propunerea a fost aprobată cu multă bucurie. Vestea se răspîndi apoi ca fulgerul în întreaga comună, iar mai apoi în toată regiunea Craiova.

Chemarea cuprindea angajamente simple, dar care arătau hotărîrea cerătenilor de a munci pămîntul cu forțe sporite pentru mărirea producției la hectar.

Pentru a se desfășura întrecerea patriotică cît mai bine, comuna a fost împărțită în șapte sectoare, fiecare sector avînd cîte un responsabil. Apoi s-au format colective de muncă din cîte 3—4 deputați comunalii, iar cei 24 agitatori au fost

Cultivatorii de legume din Foișor

Comuna Foișor din raionul Segarcea se află așezată în apropiere de apa Jiului. Pe cîmpul văii largi, proaspăt arat, numeroși oameni lucrează de zor. Unii împrăștie și amestecă cu pămînt gunoiul de grajd putrezit, alții fac straturi și șanțulețe mici pentru irigare. Sînt țărani muncitori din această comună care cultivă pe lîngă celelalte culturi și suprafețe întinse cu legume și zarzavaturi. Ei pregătesc terenul, pentru că în curînd vor începe plantarea răsadurilor.

Pînă acum 155 țărani cu gospodării mici și mijlocii din Foișor au încheiat contracte cu cooperativa pentru a livra varză timpurie, roșii și alte zarzavaturi. Astfel planul de contractări pe comună a fost depășit cu 10,76 hectare la varză, iar la roșii cu 6,14 hectare. Țăranii muncitori din Foișor au primit avansuri în bani, precum și semințe de soi. Totodată prin cooperativa li s-au vîndut, la prețuri avantajoase, diferite unelte pentru grădinărie: greble, sape, lopeți, casmale și altele.

Anul trecut, de pildă, țăranul muncitor Stere Manolache a avut contractate cu cooperativa 25 ari roșii și 13 ari varză. Plantînd la timp răsadurile și aplicînd regulile agrotehnice la îngrijirea culturilor, el a livrat cooperativei 2.133 kg. varză și 2.179 kg. roșii, pe care a luat 8.127 lei.

De asemenea, Marin N. Grigore a

împărțiti pe grupe de case, desfășurînd o largă muncă de agitație pentru popularizarea obiectivelor întrecerii în rîndul țăranilor muncitori. Zi de zi, seară de seară, agitatorii stăteau de vorbă cu țărani muncitori pe indelete despre metodele agrotehnice înaintate și despre roadele bogate pe care le obțin cei ce aplică cu încredere aceste metode.

Și buna organizare a muncii a adus după sine realizări însemnate care au făcut din comuna Cerăt fruntașa raionului.

Cu toate că în raion timpul nu prea a fost prielnic, totuși cerătenii au reușit ca pînă la 10 aprilie, adică cu șase zile înainte de termen, să isprăvească însămînțările din urgența întîia. Ei au însămînțat pînă la acea dată 17 hectare cu mazăre, 15 hectare cu floarea soarelui, 6 hectare cu plante industriale. De asemeni, au început semănatul culturilor din urgența a doua, semănatul sfeclei de zahăr și al cartofilor fiind aproape pe terminate.

Vorbînd despre realizările țăranilor muncitori din comuna Cerăt, a căror faimă a străbătut întreg raionul Segarcea, nu se poate să nu amintim de hărnicia membrilor întovărășirii din comuna Cerăt. Cele 50 de familii membre ale întovărășirii au fost întotdeauna un bun exemplu pentru ceilalți țărani muncitori din comună.

Anul acesta și-au propus să însămînțeze 60 la sută din suprafața de teren destinată culturii porumbului în cuiburi așezate în pătrat.

În scurtă vreme în comuna Cerăt din raionul Segarcea fiecare petec de pămînt va fi însămînțat. Atunci cerătenii vor porni mai departe cu aceeași dragoste să-și întrefină culturile, iar la toamnă Tudor Lepădat și toți cei care cu chibzuință au aplicat metode agrotehnice înaintate, vor culege de pe pămîntul lor roade bogate, care le vor răsplăti pe deplin munca.

avut un venit de 2.794 lei, după cei 13 ari varză contractați cu cooperativa. El a mai cultivat și 20 ari cu roșii, de pe care a recoltat peste 3.000 kg. Cu roșiile însă nu a avut încheiat contract cu cooperativa, dar vîzînd avantajele pe care le au acei care au contractat, a adus și roșiile tot la cooperativa, pentru care a primit 5.642 lei. Anul acesta Marin N. Grigore cultivă un pogon de grădină, adică toată suprafața ce o are.

Unii țărani muncitori din satele vecine se întreabă între ei: oare cum reușesc locuitorii din Foișor să vîndă la cooperativă roșii și varză, chiar începînd din luna iunie? Iată cum: Fiecare om din această comună are pe lîngă casă un loc anume rînduit pentru producerea de răsaduri în paturi calde. Iată, de pildă, gospodăria țăranului muncitor Nicolae Mateescu. El are 11 paturi calde de răsadnițe, acoperite cu geamuri. Prin sticla albă, lucioasă se văd firele dese de plante. Roșiile și varza au crescut de un lat de palmă.

— Grădina e tare bănoasă — ne spune Nicolae Mateescu. Dar nu poți scoate mare lucru dacă nu muncești cum trebuie. Eu drept să vă spun, în fiecare an am învățat cîte ceva din broșurile pe care le-am luat de la căminul cultural. Acum știu să folosesc mai bine învățăturile căpătate, și cred că ele mă vor răsplăti din plin.

De vorbă cu fruntașul

Intr-una din serile trecute l-am întilnit pe ulitele comunei Segarcea pe Pătru Nicolae, țăran muncitor cu gospodărie mijlocie. Se întorcea de la cîmp obosit, ars de soare, dar cu o figură luminoasă, care exprima multă mulțumire sufletească. Am aflat că este fruntașul comunei la cultura sfeclei de zahăr și că nu de multă vreme a participat la consfătuirea fruntașilor din regiunea Craiova. I-am cerut cîteva amănunte în legătură cu felul în care a reușit să obțină anul trecut 24.000 kg. sfecle de zahăr la hectar și mi-a răspuns cu bucurie în glas că despre munca sa nu se sfiește să vorbească.

— Ce suprafață de teren ați însămînțat anul trecut cu sfecle de zahăr și cum ați muncit pămîntul?

— Am însămînțat cu sfecle de zahăr o suprafață de 25 ari. Încă din luna iulie am dezmiriștit pămîntul la 4—5 cm. adîncime, imediat după ce am recoltat grîul de pe acea suprafață. Apoi, prin luna septembrie l-am arat la o adîncime de 20—22 cm, fără să dau cu grapa. Sub arătura adîncă am pus 7—8 care de bălegar, iar primăvara după ce s-a zvîntat pămîntul, l-am grăpat pen-

tru a-și menține umezeala. Cînd a venit vremea să-l semăn, am dat încă odată cu grapa. După aceea am pus în semănătoare sămînță aleasă pe care mi-a dat-o statul. Pentru distrugerea scoarței, pînă la răsărirea sfeclei, i-am dat o prașilă oarbă. Pentru aceasta am pus în semănătoare și ceva orz, care a răsărit mai devreme decît sfecle de zahăr și mi-a arătat rîndurile printre care puteam prași. Îndată după răsărirea sfeclei i-am dat din nou o prașilă pămîntului. După aceea am mai lăsat cîtva timp și am răsărit-o și imediat în luna iulie i-am dat o altă prașilă.

— Ce avantaje ați avut de pe urma contractării sfeclei de zahăr?

— În primul rînd am primit sămînță sănătoasă din partea statului. Apoi, cînd am predat sfecle de zahăr, mi s-au dat 11 kg. zahăr, diferite țesături și 840 lei. Mi-am dat seama atunci că sfecle de zahăr aduce multe foloase cultivatorilor și de aceea anul acesta mi-am muncit pămîntul cu aceeași chibzuință ca și anul trecut, cerînd în permanență sprijinul tehnicienilor. Anul acesta citind despre metodele altora în cultivarea sfeclei de zahăr voi dobîndi recolte și mai bogate ca anul trecut.

Cînd lipsește organizarea

La 1 aprilie au început însămînțările de primăvară și în comuna Drănic.

În prima zi au ieșit la cîmp cu atelele peste 30 de țărani muncitori. De la o zi la alta numărul lor a sporit mereu. Pînă acum unii din ei qu terminat însămînțatul culturilor din etapa întîia și au început semănatul porumbului. Printre fruntașii comunei în campania de însămînțări se numără Segărceanu Mircea, Constantin Cristea, Voinea Paul, precum și alți țărani muncitori.

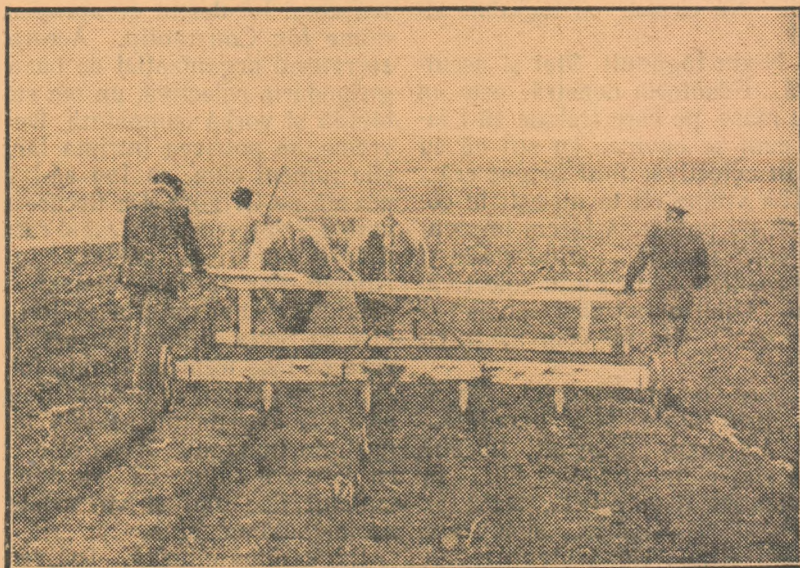
Pînă la 15 aprilie în comuna Drănic s-au însămînțat 150 hectare cu mazăre, 70 hectare cu orz. Realizările de pînă acum însă sînt prea mici față de posibilitățile pe care le are comuna. Cu cele 360 atele se pot lucra zilnic 180 hectare. La cîmp însă nu ies decît 100—120 din numărul atelajelor și unele din ele lucrează sub capacitatea lor. Acest lucru reiese și din faptul că pînă săptămîna trecută mai erau de însămînțat în comuna Drănic încă 86 hectare cu floarea soarelui, iar din suprafața de 728 hectare repartizată pentru a fi însămînțată cu porumb, nu se arase decît 150 hectare. În situații se arată că s-au grăpat 820 hectare semănături de toamnă. Pe teren însă aceasta nu se prea vede.

Tovarășul Velcu Dumitru, președintele sfatului popular și Nuță Ion, agentul agricol, susțin că în comuna lor se muncește din răspuneri. Există aci o parte de adevăr. Adevărat este însă că nu se muncește în mod organizat. 31 de salariați ai sfatului popular comunal nu au nici o sarcină în campania agricolă. În același timp președintele sfatului, secretarul și agentul agricol cuturează toată ziua hotarul comunei pentru a strînge date, pentru ca seara să le transmită.

Timpul e destul de înaintat. Comuna Drănic are forțe suficiente ca să lichideze întîrzierea în campania însămînțărilor de primăvară. Pentru acest lucru tovarășii din conducerea sfatului popular trebuie să treacă cît mai grabnic la o bună organizare a muncii. E timpul ca fiecare salariat al sfatului să primească sarcini concrete pe toată durata muncilor agricole.

O atenție deosebită trebuie dată popularizării fruntașilor la însămînțări. Țăranii muncitori din comuna Padea, cu care sînt în întrecere, nu au timp de așteptat. Ei merg înainte și-i vor întrece pe cei din Drănic.

ION BELCIUGAN
DOINA ILIESCU

Marcatorul construit de G.A.C. „Drum Nou“ din Satul Sirbi, raionul Birlad, marchează terenul bine pregătit pentru însămînțatul în cuiburi așezate în pătrat.

CHEMAREA CEA MARE

Intr-o seară, Grigore al Tuțuieci s-a întors de la armată. Sus, în slavă, pâlpiuau făcliile nopții, iar în inima lui Grigore licărea steaua bucuriei. Avea de ce să se bucure. După o vreme îndelungată își revedea acum satul, măicuța văduvă și iubita.

Bătrîna îl primi ca orice mamă. Cînd îl văzu nu spuse decît atît: — Grigore!

Se ridică încet de pe prispă, îl cuprinse în brațe și își culcă ușor capul pe pieptul lui, plîngînd de fericire. După ce o îmbrățișă și îi spuse toate cele, Grigore ceru vești din sat și mai cu seamă despre Sofica.

— Știi că a intrat în colectivă Sofica ta. A intrat cu tat-su.

— Știu, că mi-a scris, măicuță. Tare trebuie să fie mîndră. Acum e nimerit să intrăm și noi în colectivă.

— Apoi... să ne mai gîndim băiete. Eu nu m-am hotărît.

— Ai să te hotărăști, sînt sigur. În armată am citit mult și am auzit că în colectivă sînt temeieri de viață mai bune pentru noi.

— Ai citit, Grigore, dar n-ai văzut. Eu zic să nu te pripești. Ascultă-mă pe mine că sînt bătrînă. Însoară-te și cumpănește greutățile casei, iar cu colectivă mai așteaptă, dacă îți la maică-ta. Eu nu dau pămîntul.

Grigore nu ieșise niciodată din cuvîntul maică-si. Socoti că trebuie să se înțeleagă cu ea încetul cu încetul. Dar Sofica? Ea ce va spune?

— Bine, mămuță. O să văd. Acu' dau o fugă pînă la Sofica, numai cît ține o țigară și viu înapoi.

Grigore ajunse repede acasă la Sofica. El era înalt, voinic, cu ochi mari, albaștri, cu păr castaniu, iar ea ceva mai micuță și bălaie. Se sărutară mai mult decît ține o țigară.

— Sofica, ce zici tu, cînd facem nunta? Hai la mama, să hotărîm.

Un abur de îngîndurare trecu pe fruntea Sofiei. Dar flăcăul nu observă șovăiala fetei și o trase de mînă.

— Stai, nu te pripi, Grigore — îl opri dînsa.

— Dar ce s-a întîmplat — se miră dintr-odată Grigore. Apoi glumi. Nu cumva ai făgăduit altuia?

— N-am făgăduit. Stai și ascultă-mă... Căsătoria noastră este un lucru mare, pe care trebuie să-l facem cum se cuvine. Tu știi că eu sînt în colectivă. Sînt brigadieră... Și atîta vreme cît tu nu ești în colectivă, nu putem să facem împreună o casă așezată... Gîndește-te și tu ce căsnicie ar fi. Eu în colectivă, tu nu. Unul o să zică „hăis” și altul „cea”. Nu ne vom alege cu nimic.

Grigore o privi speriat. Ba, îi trecu prin minte și-o bănuială... Dacă i-a căzut drag alt flăcău? Parcă s-a schimbat Sofica lui... Ia uite cum se tîrguiește!... Dacă ar ține la el cu adevărat, apoi n-ar cumpăni atîta... După vreun minut de tăcere, întrebă hotărît:

— Te-ai gîndit bine?

— M-am gîndit... Deocamdată nu putem.

— Așa?... Atunci rămii fato sănătoasă... Grigore ieși, trîntind ușa.

Sofia dădu să-l strige, dar ce putea să-i mai spună?... A plîns singurică pînă tîrziu.

Astfel își reîncepu viața în sat, Grigore al Tuțuieci.

★

Nu se știe cum s-a aflat iute de cearta dintre cei doi tineri. Unblau vorbe că Grigore și Sofica nu se mai iau. Din această întîmplare se infiripă alta care frămîntă o vreme tot satul. Mai mulți mijlocași hotărîseră în acel timp să intre în colectivă. Cînd văzură că Grigore, mijlocaș și el, stă pe loc, dădură înapoi.

— De ce să mă duc eu, dacă Grigore nu se duce — își făcea socoteala Petre al lui Aron. — E băiat deștept. Știe el ce face.

★

Grigore se sbuciuma. Nu mai știa ce-i cu el. Uneori îi scînteiau ochii de minie, din nimic. Purtarea Sofiei îi măcina sufletul. Ascultînd cuvîntul maică-si, spusese limpede că nu va intra în colectivă decît atunci cînd va vedea roadele ei. Spusese în sat: „Dacă am să intru, nu voi intra pentru că se află Sofica acolo, ci pentru alteceva...” În așteptarea acelu „ceva”, fierbea de ciudă pe Sofia. Și era înclădat pentru că totuși ținea mult la această fată care îi pusese condiții atunci cînd el o ceruse de nevastă. Credița că nu se poate lipsi de dragostea pentru Sofia și-o întări și mai mult, într-o seară la crîsmă. Venise aici să bea, să uite totul. Gheorghe Guțulescu, cel subțire ca o roșcovă, s-a apropiat de el, luîndu-l cu binișorul:

— Ce e mă flăcăule cu tine? Ce te doare?

Și dintr-o țuică-ntr-alta, Grigore îi spuse oful.

— Bă, minzule, îl bătu Gheorghe pe umăr, ascultă-mă pe mine că sînt armăsar bătrîn. Pune mîna pe ea. Ademenește-o undeva și după aia vine ea după tine! Nu te lua după o muiere. Să nu intri în colectivă. Ești bărbat, nu cîrpă...

Ceața grea care cuprinsese nîntea tînarului, năucindu-l, se risipi dintr-odată, ca prin farmec. Grigore se întrebă îngrozit: „Unde am ajuns? Să-mi dea chiaburul sfaturi, să-mi terfelesc cîntea?” Se ridică întunecat, îl prinse pe Guțulescu de piept și-l scutură bine. Dacă nu săreau oamenii să-i despartă, nu se știe cum se termina încăierarea.

De atunci nu s-au mai apropiat dușmanii de el, să-i zgîndăre rana din inimă. Pățania lui Guțulescu îi învățase minte.

Dar Grigore n-a fost lăsat în voia soartei. Se afla în sat un prieten de-al lui destul de apropiat, pe nume Ion Constantin. Acesta era secretarul organizației de bază din gospodăria colectivă, un om cu fire blîndă și vorbă cumpătată. De la o vreme, se potrivea întruna fără să știe nimeni cum, ca Ion să-l întîlnească pe Grigore. De fiecare dată vorbeau despre timp, despre recoltă, despre înmulțirea peștilor în iaz. Nimeni, dar absolut nimeni, nici sămîntă de om nu știa că Ion vorbea cu Sofia, o încurajase și îi ceruse să lase totul pe seama lui. Pe ce se bîzua Ion, ce avea el de gînd să facă, aceasta nu se afla în cunoștința nimănui. Avea el o cheie cu care era sigur că va deschide sufletul flăcăului și va scoate de acolo toată neghina.

Intr-o după amiază, Ion veni aproape alergînd la Grigore care tocmai se întorsese de la cîmp cu niște fîn. Toată curtea mirosea a iarbă uscată.

— Grigore, am mare nevoie de tine.

— Ce s-a întîmplat?

— Tu mi-ai spus odată că în armată ai învățat să conduci mașina și să repari motoarele. Așa-i?

— Da.
— Motorul nostru de la grădină s-a stricat. Dacă nu-l reparăm chiar acu' nu avem cu ce uda și nu putem lăsa culturile fără apă. Pînă vine cineva de la S.M.T. trece vremea.

Grigore îl însoți îndată pe Ion la grădină și după ce vindecă boala motorului, își aruncă ochii plini de curiozitate peste vale.

— Aveți culturi frumoase — zise el.

— Da. Oamenii noștri au nuncit bine. Să vezi ce grozav crește orezul.

— Am auzit că ați pus. Dar nu cred să iasă. Nu s-a semănat nici odată la noi.

— Vino să-l vezi.

Se îndreptară către ogorul semănat cu orez, din apropierea iazului. Plantele crescuseră sănătoase, prevestind rod îmbelșugat. Grigore le cercetă cu nespusă atenție.

— Nu pare să fie rău.

— Păi, cum o să fie? Ce crezi că noi mergem la întîmplare? La te uită ce mîndrețe de irigație am făcut! În tot raionul Fetești nu întîlnești așa ceva.

Curiozitatea lui Grigore creștea mereu. Dorința de a cunoaște lucruri noi, de a afla căile descoperite de învățați pentru a smulge pămîntului rodul cel mai bogat, era în firea lui. Și asemenea lucruri nu găsea nicăieri în sat, decît la gospodăria colectivă.

— Cum ați făcut irigația? — încercă el să afle lămuriri de la Ion. Și domol, cu răbdare, Ion îi povesti. Il plimbă pe lingă șanțurile care împînzeau ogorul, apoi îl duse din nou la grădină. Incepuse să vorbească molcom. Dar pe măsură ce povestea despre metodele folosite în gospodărie la o seamă de culturi, se înflăcăra singur.

— Uite, la cartofi folosim o metodă nouă — urmă secretarul. — Noi nu mai facem mușuroaie în jurul vrejurilor pentru că se pierde iute apa. Intindem pămîntul drept și așa el păstrează mai multă apă. Planta crește mai bine și dă cartofi mai mulți.

Asemenea lucruri stîrneau un interes mereu mai mare în sufletul lui Grigore. De cîteva ori el merse cu Ion pe ogoarele gospodăriei. O luă și pe bătrîna cu el. Intr-un loc văzură mai multe fete care lipeau una de alta roatele de floarea soarelui, apoi le despărteau. Această treabă i se păru foarte ciudată mamei lui Grigore.

— Ce fac fetele voastre, se joacă? — întrebă bătrîna.

— Asta se cheamă polenizare artificială, nu joacă — îi răspunse Ion.

Grigore și maică-sa aflară în ziua aceea ce înseamnă polenizarea artificială, iar în alte zile aflară de ce oamenii gospodăriei prășesc de patru ori porumbul și sfecla de zahăr, de ce au folosit sămîntă selecționată și multe alte metode chibzuite pe care ei nu numai că nu le întrebuiseră vreodată, dar nici nu le aflaseră măcar pînă acum.

— Bine — spuse bătrîna — toate astea sînt frumoase. Dar crezi că ajută la ceva?

— Sînt sigur, cum sînt sigur că voi...

Amuți. Voise să spună „că voi veți veni în gospodăria noastră”, dar se oprise, aducîndu-și aminte că Tuțuieci sînt oameni încăpă-

ținați. În asemenea cazuri, Ion știa că trebuie să-l lași pe om să spună el ce vrei tu să spui.

— Ce zici? se-ntoarse Grigore.

— Că sînt sigur.

— Dar voi abia faceți încercări.

— Colhoznicii sovietici folosesc aceste metode de ani de zile și au reușit. O să vedeți la toamnă că am dreptate.

Dreptatea lui Ion se dovedi cu prisosință în toamnă. Recolta fu bogată, uimitor de bogată. Nu s-a mai pomenit niciodată la Cegani ca un hectar de pămînt să dea 22.000 kilograme sfeclă de zahăr, 2.000 kilograme grîu și 20.000 kilograme cartofi. Orezul crescuse și el îmbelșugat. Și aceasta uimea cel mai mult pe săteni.

Grigore și mai ales maică-sa, nu mai aveau nimic de pus la îndoială. Cînd văzură ce primește fiecare colectivist pentru munca lui, înțeleseră și mai bine cît de multă dreptate avusese Ion.

— Iosif Pavel — spuse Grigore bătrînei — a primit 3.500 kg. grîu, 3.000 kg. porumb, orz, floarea soarelui, orez, bani, vin, țuică. În viața lui n-a avut atîta bogăție în casă. Și a lucrat doar el cu fiu-su. Alte familii care au avut mai mulți oameni la muncă, au luat mai mult. Ce zici, mămuță? Noi intrăm?

Mămuța îl privi lung:

— Te trage inima?

— Mă trage, mămuță, dar nu e numai ce crezi matală. Nu vreau să mergem numai pentru că e Sofia acolo. Mă trage în colectivă și altă chemare, mai mare. Vreau să trăim mai bine. Au ei acolo știința lor a naibii de bună, cu care scot roade multe. Ai văzut. Toți știau minunăția asta. Cînd erau singuri, înainte de a intra în colectivă, nu știa niciunul. Au învățat știința acolo și n-o duc rău. Asta mă cheamă și pe mine acolo, mămuță.

Privind departe cu ochii ei umezi, bătrîna dădu din cap:

— Se schimbă rostul lumii. Dacă tu Grigore o înțelegi pe cea nouă, fă cum crezi. Tu ești tînar, mergi pe drumul tău. Am să încerc să mă țin și eu după voi, tinerii...

Peste vreo două săptămîni, Grigore duse cererea la gospodărie. Vestea se răspîndi în tot satul. Mulți îl opreau și-l întrebau:

— Ce făcuși, mă, Grigore?

El le vorbea de munca frumoasă de la gospodărie, de metodele colectivizatorilor, de roadele lor. Alți trei mijlocași făcură cereri, apoi alții. Printre aceștia din urmă era și Petre al lui Aron.

— Dacă o făcu Grigore, o fac și eu — a zis el și a dat cererea.

În primăvară, adunarea generală încuviință primirea noilor membri. Ei luară parte la cele dintîi însămințări. În trei săptămîni Grigore ajunse fruntaș.

Impăcarea dintre el și Sofia se făcu la o adunare generală, cînd fata îl chemă la întrecere pentru folosirea unor noi metode agrotehnice. Iar întrecerea s-a sfîrșit cu una dintre cele mai frumoase nunți care a avut loc pînă atunci în sat la Cegani.

D. TURTUREANU

Triumful măreței învățături leniniste

Intreaga omenire muncitoare aniversează la 22 aprilie împlinirea a 84 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin.

Slăvit și mereu viu este numele lui Lenin în inimile popoarelor pentru că el și-a închinat întreaga sa viață luptei pentru libertatea și fericirea celor ce muncesc.

Mare continuator al operei și învățării lui Marx și Engels, Lenin a făurit învățătura despre partidul de tip nou. Sub conducerea directă a lui Lenin s-a întemeiat Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, s-a creat primul stat din lume al muncitorilor și țăranilor — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Învățătura leninistă, atotbiruitoare, a devenit o armă puternică a sutelor de milioane de oameni care luptă pentru socialism, democrație și pace. Prieten și conducător al oamenilor muncii de pretutindeni, marele Lenin a arătat popoarelor calea justă a eliberării din robia capitalistă, a trasat drumul transformării revoluționare a lumii. Sub conducerea directă a marelui Lenin, gloriosul P.C.U.S. a călăuzit popoarele Rusiei la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Sub steagul biruitor al leninismului, în lume a început o eră nouă — era prăbușirii capitalismului și a triumfului socialismului. În anii ce au urmat, popoarele Uniunii Sovietice au înfăptuit socialismul și pășesc cu înflăcărare pe drumul comunismului. Uniunea Sovietică a devenit într-un timp scurt o mare putere industrială și țara cu cea mai înaintată agricultură din lume. Uriașele realizări ale oamenilor sovietici se datoresc faptului că gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea Comitetului său Central în frunte cu I. V. Stalin, marele continuator al operei lui V. I. Lenin, a apărat genialul plan leninist de transformare socialistă a Rusiei și l-a dus la victorie deplină. Marile înfăptuiri petrecute în Patria constructorilor comunismului arată întregii omeniri încotro, spre ce înflorire și bunăstare duce leninismul.

Cu ajutorul și sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice au pășit pe drumul arătat de Lenin,

după cel de-al doilea război mondial, popoarele țărilor de democrație populară. Strins unite în uriașul lagăr al păcii, democrației și socialismului, popoarele acestor țări își construiesc cu succes luminosul viitor socialist.

Pe drumul leninist a pășit și poporul român. Urmind pilda gloriosului popor sovietic, poporul nostru, sub conducerea partidului comunistilor, s-a dezrobât din jugul moșierilor și capitaliștilor, și luindu-și soarta în propriile

al'anța de nezdruccinat dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare. Urmind încercata învățătură leninistă, partidul nostru consideră că sarcina centrală și principala cheazășie a succesului în opera de construire a socialismului este întărirea continuă a alianței clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare, dezvoltarea și întărirea rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță. Hotărârile plenarei din 19—20 august 1953 și măsurile luate de partid și guvern în ultima vreme în vederea dezvoltării agriculturii, sprijinirea în măsură tot mai mare a gospodării'or colective, a întovărășirilor agricole și a gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori sînt menite să asigure sporirea necontenită a producției agricole.

Leninismul este strins legat de lupta pentru pace. Chiar a doua zi după victoria Marii Revoluții din Octombrie, Lenin a proclamat politica păcii și prieteniei între popoare drept principiu de bază al politicii externe a statului sovietic. Lenin a arătat întotdeauna posibilitatea coexistenței pașnice a sistemului socialist cu cel capitalist, a întrecerii pașnice între ele. Partidul Comunist și Guvernul Sovietic s-au călăuzit și se călăuzesc întotdeauna după ideile marelui Lenin în politica de apărare a păcii în lumea întreagă.

Leninismul a devenit astăzi steagul luptei întregii omeniri progresiste împotriva imperialismului, pentru pace, pentru prietenie între popoarele tuturor țărilor, pentru viitorul luminos al tuturor popoarelor.

Pășind în fruntea armatei de neocuprins a partizanilor păcii, Uniunea Sovietică duce o politică

de slăbire a încordării în relațiile internaționale, pentru stabilirea unor legături de prietenie între state. Propunerea sovietică cu privire la încheierea unui tratat general european de securitate colectivă a devenit o cerință de viață și popoarele luptă pentru înfăptuirea acestei nobile idei.

Steagul lui Lenin însuflețește lupta oamenilor muncii, învățătura sa luminează calea omenirii. Leninismul este cauza păcii, democrației și socialismului și va triumfa în întreaga lume.

sale mâini, și-a făurit o nouă orînduire de stat potrivit intereselor și năzuințelor sale — regimul de democrație populară. Într-un timp scurt, partidul, guvernul și poporul nostru, mergînd pe calea învățării leniniste, au dobîndit succese însemnate în dezvoltarea industriei noastre socialiste, în transformarea socialistă a agriculturii, în opera de electrificare a țării, în desfășurarea revoluției culturale.

Lucru de căpetenie în leninism este dictatura proletariatului. La temelia acesteia stă

De cum te apropii de pămînturile colhozului „Lenin“, satul Borisovo, din apropierea Moscovei îți dai seama numaidecît că aici colhoznicii duc o viață îmbelșugată și civilizată. De-a lungul ulițelor largi se înșiruie case arătoase și frumoase. Mai departe se văd fermele și alte clădiri ale gospodăriei colhozului. Pe malul înalt al rîului Moscova se înalță o clădire mare și albă, cu coloane; este noua casă de cultură sătească.

Ne oprim în fața sediului comitetului de conducere al colhozului; sîntem întîmpinați de un bărbat de statură mijlocie, bine legat. Pe reverul hainei lui strălucește steaua de aur de Erou al Muncii Socialiste. Acesta este președintele comitetului de conducere, Mitrofan Zaharov. Președintele ne vorbește cu plăcere despre viața și faptele acestui colhoz care poartă numele marelui Lenin.

De la el aflăm că colhozul „Lenin“ are 2.000 hectare de pămînt, înșămîntat în cea mai mare parte cu cartofi, legume și culturi fura-

jere. Colhozul are multe livezi. La fermele colhozului sînt în prezent 1.500 capete de vite de tot felul și 2.000 păsări.

Anul trecut venitul colhozului „Lenin“ s-a ridicat la suma de 3,7 milioane ruble, iar în acest an venitul lui va fi și mai mare.

Cu fiecare an crește plata zilelor-muncă. Așa de pildă, mica familie a colhoznicului Alexei Sadov a căpătat pentru zilele-muncă făcute 36 tone de legume, pe lîngă cereale și 7.000 ruble în numerar. La aceasta trebuie să adăugăm că Sadov, ca și ceilalți membri ai colhozului, are lotul lui de pămînt pe lîngă casă — o livadă și o grădină de zarzavat, care-i aduc de asemena venituri însemnate.

— Stînd de vorbă cu dumneavoastră — spune Mitrofan Zaharov — mă întorc cu gîndul în trecut, la vremea cînd au început să ia ființă la noi în țară cele dintîi col-

hozuri. Eu am avut fericirea să fac parte din cei 25.000 de muncitori comunisti trimiși de partid la sate ca să ajute țărănimia să înfăptuiască ideea leninistă a colectivizării. De atunci a trecut multă vreme și am întîmpinat multe greutăți pe drumul nostru. Dar drumul nostru era luminat de geniul lui Lenin și asta ne dădea încredere și ne ajuta să biruim orice piedici. Colhozul a crescut și odată cu dînsul au crescut și oamenii. În soarta oricărui colhoznic vezi soarta întregii țărănime sovietice.

...Iată-ne în casa nouă a mulgătoarei Klavdia Alexeeva, Eroină a Muncii Socialiste din colhozul „Lenin“. Am rugat gazda să ne spună cîteva cuvinte despre munca și viața ei.

— Ce-ași putea să vă spun? Imi dau silința să munceac cît se poate mai bine. Cît despre viața mea, poftim de judecați și singuri, — și

ne-a condus prin odăile luminoase ale casei ei, în care am văzut mobilă bună, o mulțime de flori, rafturi de cărți, tablouri pe pereți.

Cînd ne-am luat rămas bun, Klavdia Alexeeva ne-a spus:

— Noi am făurit colhozul și ne dăm silința să-i sporim bogăția printr-o muncă de mare productivitate. În acest an eu mi-am luat angajamentul să obțin de la fiecare vacă cîte 4.700 litri de lapte.

În satele care alcătuiesc colhozul „Lenin“ sînt trei școli elementare și două școli medii, trei biblioteci care cuprind 15.000 volume, o casă a culturii agricole și înșfîrșit, casa de cultură.

Aruncînd o privire în trecut, punînd față-n față trecutul cu prezentul, oamenii văd ce departe am ajuns noi și ce multe lucruri am înfăptuit. Și ei simt cu toții, cu o putere deosebită, toată măreția ideilor leniniste întruchipate în viață.

G. VINOGRADOV
G. ULIANOV

In colhozul „Lenin“

Plantarea răsadurilor de legume la locul definitiv

Răsadurile pentru cultura legumelor se pregătesc din timp în sere și răsadnițe calde. Cultura legumelor cu ajutorul răsadului prezintă marele avantaj prin faptul că scurtează perioada de vegetație a plantelor cu 15—30 zile.

Răsadul pentru plantat la locul definitiv trebuie să fie viguros, sănătos, de culoare verde închisă, iar rădăcinile să fie bine crescute.

Timpu cel mai potrivit pentru plantarea răsadului este spre seară când pierderea de apă este cu mult mai mică decât în cursul zilei; plantatul se poate face și dimineața până la orele 9—10, iar pe timp noros în tot cursul zilei. Pentru a nu se rupe rădăcinile când se scoate răsadul, cu 24 ore înainte de plantat, acesta se udă bine.

Răsadul se scoate cu un bețișor avându-se grijă să rămână pământ la rădăcină. Nu este bine să se smulgă răsadul fir cu fir, întrucât se rup rădăcinile. După ce răsadul a fost scos se clasifică după mărime și grosime, apoi se fasonază. Fasonarea constă în scurta rădăcinilor prea alungite și tăierea frunzelor până la o treime din lungime. La praz și ceapă rădăcinile se scurtează până la 1—2 cm. Fasonarea se face cu cuțitul și la mai multe plante deodată strinse în mănunchi. După fasonare rădăcinile răsadului se înmoaie într-un amestec format din lut, balegă de vacă și apă. Această operație de mocirlire ajută la prinderea plantelor și ajută creșterea după plantare.

Răspunsul dat de tov. inginer agronom M. Oprescu mai multor cititori ai revistei noastre, care vor să cunoască mai bine tehnica plantării răsadurilor de legume de cimp.

Legumele trebuie cultivate pe terenuri care au fost arate din toamnă, bogate în materii hrănitoare și bine pregătite în primăvară. După ce terenul a fost bine pregătit se face marcatul. Marcarea se face în lungul și latul locului. Răsadul se scoate din răsadniță în ziua în care se face plantatul. Transportul răsadului până la locul de plantare se face cu grijă, în cutii acoperite pentru a feri răsadul de căldură. Groșițele în care se plantează răsadul este bine să se facă chiar în momentul plantării, folosind plantatorul în așa fel ca rădăcinile plantei să nu se îndoie la plantat. Pentru plantele care dau rădăcini și din tulpină, cum sînt: varza, pătlăgelele roșii, castraveții, etc., adîncimea de plantare ajunge uneori chiar pînă lîngă prima frunză. Sfecla, țelina, salata, care au tulpină scurtă, se înfig în pământ pînă la frunze, iar ceapa și prazul se plantează la adîncime mai mică. Pământul se presează pentru a nu rămîne goluri la rădăcina plantelor. După plantare răsadul se udă imediat pentru a se asigura prinderea, dîndu-se pînă la un litru de apă pentru fiecare plantă. Apoi se

presară locul udat cu pămînt bine mărunțit.

Distanțele la care se plantează răsadul se stabilesc ținînd seamă de pretențiile fiecărui soi, de mărimea lui, de bogăția pămîntului și de mecanizarea lucrărilor. Astfel, roșiile pot ajunge la distanțele de 150 cm. între rînduri și 30 cm. pe rînd.

Înainte de plantare cu vreo zece zile, răsadul trebuie călit, adică obișnuit cu condițiile vitrege ce le va avea în cîmp (se vor ridica ferestrele de la răsadnițe la început numai cîteva ore spre amiază, apoi toată ziua; iar în ultimele zile se ridică și noaptea, oprindu-se udatul).

Epoca de plantare depinde de felul culturii: cultură timpurie, de vară sau de toamnă; mai ales de felul cum se comportă planta respectivă față de temperatură. Varza, țelina, ceapa, se plantează mai timpuriu, pe cînd ardeiul, pătlăgelele roșii, vinetele, etc. se plantează după ce pericolul brumelor a trecut. În regiunile mai calde de la noi a și început plantatul verzei, conopidei, iar în regiunile Arad, Timișoara a început plantatul și la roșii, ardei.

După 3—4 zile de la plantare, lipsurile ce se ivesc se completează cu răsad oprit din aceeași specie și soi.

Plantatul răsadului este o lucrare de mare importanță, care executată în condițiuni bune și la timp contribuie la sporirea recoltelor de legume.

Însămîntează în cu buri așezate în pătrat

Majoritatea țaranilor muncitori din comuna Bosia, regiunea Iași, cunosc avantajele semănării unor culturi în cuiburi așezate în pătrat.

Gîndindu-se la recoltele bogate pe care le vor obține prin aplicarea acestei metode, o serie de țărani muncitori au luat măsurile necesare pentru a-și semăna culturile în cuiburi așezate în pătrat. Printre deputații care au popularizat noua metodă de semănat și sînt pildă în muncă, se află Ioan C. Crețu, membru în comitetul executiv. El și-a făcut un marcător, a pregătit terenul și a însămîntat jumătate hectar cu porumb. De asemenea, deputații Gheorghe Burlea, și Sergiu Mușat au însămîntat cartofi în cuiburi așezate în pătrat.

Demascarea unor chiaburi ce-au vrut să saboteze însămîntările

Țăranii muncitori din raionul Bistrița, aplică cu tot mai multă încredere agrominimul, temelia recoltelor mari, dar chiaburii caută în fel și chip să împiedice obținerea de recolte sporite, care înseamnă belșug în casele celor ce muncesc. Astfel chiaburii Bozonog Alexe, Schuster Paula și Cioșan Vasile din comuna Teaca au încercat să însămînteze semințe necurățate și netratate. Ei au fost însă prinși la timp de agentul agricol, care i-a obligat să însămînteze numai boabe bine alese și tratate.

Despre vrednicia țaranilor muncitori din Batăr și mai ales despre succesele colectivizării am avut prilejul să aflu încă în tren, de la un unchiuș dintr-o comună învecinată cu care intrasem în vorbă. Ținea unchiușul morțic să mă convingă că vite frumoase, pămînt bun și oameni harnici ca pe aceste locuri mai rar.

Și am avut prilejul să mă conving de cele spuse de unchiuș cu atîta foc. De cum am intrat în curtea gospodăriei mi-am dat seama că colectivizării din Batăr nu mai sînt cei de acum 2 ani de zile, cînd gospodăria nu era printre cele fruntașe. Acum există o grijă deosebită nu numai pentru lucrarea pămîntului, ci și pentru celelalte izvoare ale avutului obștesc, printre

Crește avutul gospodăriei și al colectivizării

de necesitatea muncii pămîntului, apoi începînd din anul 1953 și mai cu seamă după apariția legii cu privire la dezvoltarea creșterii animalelor colectivizării au făcut pași mari înainte.

La marginea satului, acolo unde altădată se întindeau moșiile grofilor, unde trudeau pălmașii flămînzi pentru cei ce huzureau, se înalță o construcție nouă. Este prima construcție a colectivizării, proprietatea lor. Și cu cîtă mîndrie vorbesc ei despre noul grajd cu o capacitate de 100 capete de vite. Tot aci se va construi o maternitate

chiar 6 kg. Cartea l-a ajutat pe ciobanul Bulzan să muncească bine și să ajungă la rezultate atît de frumoase.

Dar nu-i de ajuns să ai vite. Trebuie asigurată și hrana lor, după recomandările tehnicienilor. Producția scăzută de lapte la vaci se datorește furajelor puține. O hrană bună pentru vite ai numai dacă te îngrijești din timp de baza furajeră. În anul 1952 însă aceasta le-a scăpat colectivizării din vedere. Anul acesta însă situația e alta. Suprafața pentru baza furajeră s-a mărit cu 50 la sută. De asemeni, s-a

ruțele ce au intrat pe poarta gospodăriei s-au descărcat produse de mare preț. 31 kg. talpă crupon, 38 fuse de piele, 22 kg. bumbac. Acestea sînt numai o parte din avantajele de care se bucură cei care încheie contracte de îngrășare și livrare a animalelor.

— Hamurile pentru cai le vom primi peste cîteva zile — a spus președintele, tovarășul Maghiar Vasile, colectivizării ce priveau produsele industriale primite.

Colectivizării, după cum prevede contractul încheiat cu O.R.A.C.A., au livrat în luna aceasta 8 boi și 3 vaci în greutate de peste 6.700 kg. Au mai încheiat contract pentru livrarea de 700 kg. lînă merinos și pentru produse lactate ce se prelucraază chiar în gospodărie. Se va mai contracta vînzarea a 20 de porci grași și a altor produse. Bani și produsele ce se vor primi vor spori avutul colectivizării.

OAMENI NOI

Sediul gospodăriei a devenit pentru colectivizării o casă dragă. E seară și e tîrziu. Se vorbește de marcătorul pentru semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Fiecare își dă părerea. Se vorbește apoi de răsadnițele de la grădină. Pămîntul e pregătit.

— Cînd începem? Fiecare așteaptă cu nerăbdare. O singură grijă, nu cumva să rămînă în urmă. Se ascultă la radio starea timpului. Nimeni nu vrea să plece spre casă.

Intr-un tîrziu tovarășul Maghiar Vasile îi pofteste să plece către casele lor.

— De o vreme încoace mai am o grijă pe cap — spune președintele. — Să-i trimit acasă. Altfel sînt în stare să stea toată noaptea să discute despre agrotehnică. Și cînd te gîndești că în urmă cu cîțiva ani, de cum se întuneca nu vedeai țipenie de om pe uliță.

C. MUNTEANU

Vitele și porcii, proprietatea colectivizării din comuna Batăr, regiunea Oradea.

care un loc de frunte îl ocupă creșterea și îngrășarea animalelor.

CREȘTE AVUTUL OBȘTESC

Au trecut 3 ani de la înființarea gospodăriei agricole colective „Drum Nou” din Batăr. Începutul? 8 cai, 8 boi, 5 vaci și 3 porci. Puțin. Dar pe atunci însemna mult. Mai aveau însă colectivizării din Batăr ceva. Ceva de mare preț. Încredere în viitorul lor. În forțele lor.

Dacă în primii doi ani creșterea și îngrășarea animalelor era o treabă fără importanță și legată doar

pentru 100 de scoafe, un saivan pentru 300 de oi. Gospodăria are 54 vite cornute, dintre care 14 vaci de rasa Siementhal, 50 cai, peste 60 porci mari, dintre care 40 scoafe de prăsilă, 56 purcei, 144 oi rasă Merinos și peste 100 miei. Sînt primii pași. Planul pe anul acesta prevede însă și mai mult.

Bulzan Gavrilă este cioban la oile gospodăriei. Are ca ajutor pe băiatul lui, Vasile. Datorită grijii pe care o dă oilor, așa după cum este sfătuit, a obținut anul trecut în loc de 3 kg., 5 kg. lînă de la fiecare oaie. Ba de la unele a obținut

mărit cu 20 hectare și suprafața ce se va semăna cu porumb, și s-au luat măsuri ca cea mai mare parte din suprafața cultivată cu porumb să fie semănată în cuiburi așezate în pătrat. Vor fi însilozate mari cantități de furaje. Metodele agrotehnice ce se vor aplica anul acesta la toate culturile vor face ca să sporească și mai mult producția, asigurîndu-se astfel și hrana animalelor.

PRIMELE VENITURI

De curînd colectivizării au avut o plăcută surpriză. Din una din că-

CE SĂ CITIM

Să aplicăm metode avansate în cultura cartofilor

Comarnescu V. și Berindei M.

Ed. Agro-Silvică de Stat

Cartea ne arată cât de folositori sînt cartofii, atît prin calitățile lor nutritive cît și prin proprietățile lor industriale. Sînt descrise toate soiurile de cartofi care se cultivă la noi în țară, precum și locul lor în asolament. Se dau amănunte asupra pregătirii pămîntului în care se vor cultiva cartofii și asupra selecționării cartofilor de sămînță. Broșura mai conține sfaturi pentru plantarea cartofilor, întreținerea culturilor și recoltarea lor.

63 pag. — 0,60 lei

Metode avansate în zootehnie folosite la noi în țară

Roșca Lucian

Ed. Agro-Silvică de Stat

În broșură sînt arătate cîteva metode înaintate pentru creșterea animalelor. Astfel, este descris pășunatul sistematic și pregătirea științifică a hranei necesare unei bune întrețineri a animalelor. Se dau sfaturi asupra hrănirii suplimentare a animalelor tinere și a vacilor de lapte.

42 pag. — 0,40 lei

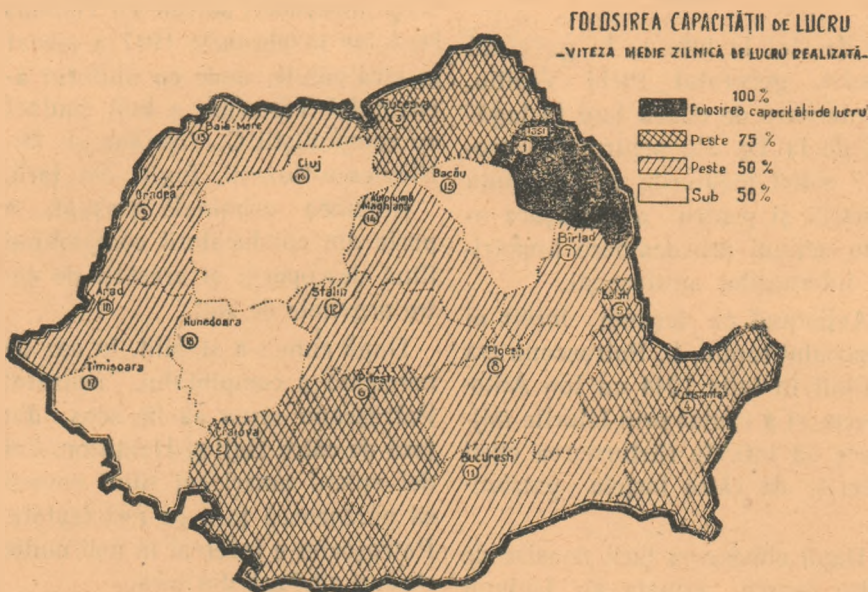
Cum am obținut 42.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar

Dop Ion

Ed. Agro-Silvică de Stat

Bragadierul de cîmp Dop Ion, din gospodăria agricolă colectivă „Ogorul Roșu” din comuna Laslea, raionul Sighișoara, împărtășește experiența sa în cultivarea sfeclei de zahăr. În broșură sînt arătate toate regulile agrotehnice pe care le-a aplicat pentru a obține 42.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

21 pag. — 0,20 lei

Prin depășirea vitezei zilnice să asigurăm succesul muncilor agricole de primăvară

Campania agricolă de primăvară este în toi.

În regiunea Iași, unde a fost folosită din plin întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, mașinilor și atelajelor existente, s-a realizat sută la sută viteza zilnică de lucru planificată. Acest rezultat a fost obținut pentru că — după îndrumarea organelor de partid — organele sfaturilor populare de la regiune, raioane și comune, precum și tehnicienii agronomi, au dus o intensă muncă de lămurire și mobilizare a țărănimii muncitoare pentru efectuarea la timp a muncilor agricole de primăvară.

În regiunile Craiova, Suceava, Constanța, Galați și Pitești sfaturile populare au trecut la lichidarea

întârzierii în desfășurarea campaniei de însămînțări realizîndu-se viteza zilnică de lucru în proporție de peste 75 la sută.

Capacitatea de lucru a tractoarelor, mașinilor agricole și atelajelor a fost mai slab folosită în ultimele zile în regiunile Bacău, Cluj, Timișoara și Hunedoara, unde viteza zilnică de lucru este nesatisfăcătoare.

Pentru grăbirea terminării muncilor agricole și realizarea însămînțărilor în timpul cel mai scurt, sfaturile populare trebuie să ia urgente măsuri și să vegheze ca să fie folosită organizat și fără întrerupere întreaga capacitate de lucru existentă, astfel ca să se realizeze și să se respecte continuu viteza de lucru planificată.

Ni se semnalează că...

Căminul cultural din comuna Colonești, raionul Zeletin, a fost înzestrat cu un aparat cinematografic, sosit din Uniunea Sovietică. De ani de zile însă, în această comună nu a fost trimis nici un film. Secțiile artă și cultură ale sfatului popular raional Zeletin și sfatului popular regional Birlad cunosc acest lucru, dar nu iau nici o măsură. Țăranii muncitori din Colonești sînt dornici de a viziona filme la căminul cultural și cer îndreptarea grabnică a acestor stări de lucruri.

C. Predescu
corespondent

*

În activitatea sfatului popular al comunei Baru-Mare din raionul Hațeg, regiunea Hunedoara, există o totală delăsare în muncă. Un exemplu grăitor ni-l oferă clădirea sfatului popular comunal, care nu are geamuri la ușa de la intrare, nu are nici o lampă de luminat, în schimb are aproape toate mesele stricate. Gazeta de perete nu are geam, iar de articole nici pomeneală. Locuitorii comunei cînd au de rezolvat o problemă trebuie să vină la sfat cîteva zile la rînd pînă reușesc să găsească pe cineva. Pentru străini această situație constituie un mare semn de întrebare. „Unde-i președintele? Unde sînt ceilalți salariați ai sfatului?” Pentru localnici însă nu. Ei știu că președintele e foarte ocupat cu munca de teren, mai exact... cu sondarea butoaielor de vin și țuică.

Noi credem că tovarășii de la sfat ar trebui să se trezească din această amorțeală.

Costea Petru
corespondent

În ziua aceea s-a muncit din greu. Prinși în vîltoarea întrecerii patriotice în cinstea zilei de 1 Mai, țărani muncitori au pornit spre cîmp mai înainte de a se crăpa de ziuă și s-au întors seara tîrziu, frînți de oboseală. Le-ar fi prins bine somnul, îl meritau din plin, dar pe Frăteanu, pe Vintu și pe alți țărani muncitori din sat nu i-a lăsat inima să nu se abată pe la căminul cultural. Echipa de teatru avea repetiție. Ultima repetiție înainte ca piesele de teatru „Înainte de termen” și „Oamenii poruncesc pămîntului” să fie jucate în alte sate.

Cele două piese de teatru se potrivesc de minune cu munca țărănilor din Ciuturești, de parcă ar fi rupte chiar din viața satului lor. În piesa „Înainte de termen” este vorba despre întrecerea patriotică la însămînțări. Ea a fost un îndemn puternic pentru ciutureșteni, cînd au pornit să se-ntreacă la însămînțări cu satele din împrejurimi. Și piesa „Oamenii poruncesc pămîntului”, care oglindește lupta colectivizatorilor pentru recolte bogate le-a fost de folos. Sfaturile agronomilor și roadele culese de frunțașii din sat i-au îndemnat, nu-i vorbă, să muncească pămîntul alt fel ca pîn-acum, dar piesa de teatru i-a hotărît pe mulți dintre ei să-și lucreze ogoarele pentru totdeauna în chip nou.

Feciorul lui Vintu, în rolul brigadierului Andrei, a jucat cu mult talent. Andrei, eroul principal, e harnic și cinstit.

„Oamenii poruncesc pămîntului”

Și-ar da și viața pentru gospodăria colectivă, dar n-are încredere în metodele agrotehnice înaintate, se împotrivesc cu încăpăținare folosirii lor. Brigada lui a scos abia 1.500 kg. porumb la hectar, dar Andrei e mulțumit, fiindcă țărani cu gospodării individuale au obținut o producție mai mică. Pămîntul nostru nu poate da mai mult — răspunde Andrei celor care-l sfătuiesc să folosească metode agrotehnice înaintate în munca sa.

Membrii echipei de teatru a căminului cultural din Cristian, regiunea Stalin, se pregătesc temeinic pentru cel de al treilea concurs pe țară al artiștilor amatori.

Iată pe cîțiva dintre ei interpretînd o scenă din piesa de teatru „Oamenii poruncesc pămîntului”.

Moș Onisie, țăran cu gospodărie individuală, vine ca de obicei în vizită la colectivisti să afle metodele lor de muncă. Acum stă de vorbă cu Anghelina, responsabilă fermei zootehnice.

Zadarnice sînt sfaturile președintelui gospodăriei, zadarnice sînt rugămintele Anghelinei, fata pe care o iubește și care se căsătorește pînă la urmă cu Niculae, un flăcău nu așa de chipeș ca Andrei, dar un om înaintat, ce îmbină munca practică cu cercetările științifice.

— Bine joacă băiatul tău, Vintule, parcă s-a născut artist — îl laudă Frăteanu.

Dar cînd se întoarce spre Vintu, locul de-alături era gol.

— Era între noi — întrebă el

pe Petrache Răchită — unde s-o fi dus, nu știi?

— A plecat în fundul sălii cînd rideam de fiu-său cum joacă pe brigadierul ăsta Andrei, care nu vrea să lase porumbul nemușuroit. Știi că și el l-a mușuroit anul trecut.

Cu cît crește dramatismul piesei, cu cît Andrei, simpatizat de public la început, devine mai încăpăținat, cu atît sînt mai mulți țărani care privesc în podea. Sînt cei care și-au lucrat pămîntul ca Andrei și-au obținut roade mici.

Da, anul trecut mulți au fost țărani din Ciuturești, raionul Bacău, care și-au muncit ogorul cum au apucat din bătrîni. Anul acesta îi poți număra însă pe degete.

*

În drum spre case artiștii amatori discută cu tovarășa Sevastia Sandu, instructoarea echipei de teatru și cu spectatorii.

— Rolul lui Andrei a fost bine jucat, convingător — spune tovarășă Sandu.

— Da, — aprobă Frăteanu — și celelalte... numai că artiștii noștri ar trebui să arate mai mult dispreț față de Andrei. Doar e un om înapoiat și oameni de soiul ăsta ne aduc uneori destule pagube. Și apoi nu uitați că mergeți să jucați piesa asta de teatru în satele și comunele vecine. Dacă țărani nu vor disprețui oamenii de felul lui Andrei nu-i veți face să poruncească pămîntului.

De la Tribunalul Suprem al R. P. R.

Comunicat

Intre 6—14 aprilie 1954, Colegiul Militar al Tribunalului Suprem al Republicii Populare Române, compus din colonel Ilie Moisescu, președinte, colonel Demeter Alexandru și colonel Ciulei Ion, asesori populari, procurori fiind colonel Aurel Ardeleanu, colonel Rudolf Rosman, colonel Grigore Ripeanu și maior Ion Pohonțu, a judecat procesul grupului de spioni și complotiști în frunte cu L. Patrașcanu.

În conformitate cu actul de acuzare, au fost trimiși în judecată: L. PATRAȘCANU, acuzat de crimele prevăzute în art. 2, lit. c din legea nr. 291/947 cu modificările ei ulterioare, art. 184 combinat cu art. 229 din Codul Penal și art. 190 pct. 1 și 2 din Codul Penal; R. KOFLER, acuzat de crimele prevăzute de art. 2, lit. c din legea Nr. 291/947 și de art. 191 din Codul Penal; ION MOCSONY STIRCEA, acuzat de crimele prevăzute de art. 184 combinat cu art. 229 din Codul Penal; H. ZILBER și AL. ȘTEFĂNESCU, acuzați de crimele prevăzute de art. 2, lit. c din legea Nr. 291/947 și de art. 184 combinat cu art. 229 și 191 din Codul Penal; VICTORIA SIRBU, acuzată de crimele prevăzute de art. 2 lit. c din legea Nr. 291/947; J. BERMAN și E. CALMANOVICI, acuzați de crimele prevăzute de art. 2, lit. c din legea Nr. 291/947 și art. 191 din Codul Penal; LENA CONSTANTE și H. BRAUNER, acuzați de crimele prevăzute de art. 191 și 184 combinat cu art. 230 din Codul Penal; H. TOROSIAN, acuzat de crimele prevăzute de art. 190, art. 184 combinat cu art. 230 din Codul Penal.

Ancheta judecătorească a confirmat în întregime materialele anchetei prealabile și acuzațiile cuprinse în actul de acuzare.

Tribunalul a stabilit că în perioada dictaturii fasciste, în preajma și în timpul războiului antisovietic, acuzații L. Patrașcanu, Kofler și complicii lor împreună cu spionul Al. Ștefănescu și cu agenții provocatori și spionii St. Foriș, H. Zilber, E. Calmanovici și J. Berman, au constituit un grup trădător, care a desfășurat acțiuni criminale în vederea slăbirii și paralizării luptei forțelor democratice și patriotice împotriva fascismului și a criminalului război antisovietic.

Cercetările au dovedit că încă în anul 1940, Patrașcanu a întretinut legătura cu directorul general al siguranței legionare Al. Ghica. El a devenit unul din cei mai mîrșavi agenți ai siguranței și ulterior unul din principalii agenți ai serviciilor de spionaj ale unor puteri imperialiste.

În timpul războiului criminal antisovietic acești provocatori și spioni au dat pe mîna siguranței un mare număr de luptători patrioți antifasciști, dintre care mulți au fost executați de autoritățile fasciste.

În anul 1943, L. Patrașcanu și-a aranjat, cu ajutorul subsecretarului

de stat la interne în guvernul fascist, generalul Pichi Vasiliu, o internare de câteva luni în lagărul de la Tg. Jiu pentru a-și acoperi astfel legăturile cu siguranța fascistă și pentru a desfășura acolo acțiuni provocatoare împotriva internaților antifasciști.

Acționînd ca dușman înrăit al poporului român, L. Patrașcanu s-a întilnit în iulie 1944 cu Ion Antonescu și a căutat prin felurite mijloace să întîrzie răsturnarea clictii fasciste de către forțele patriotice.

După eliberarea țării noastre de către forțele armate ale Uniunii Sovietice, cînd forțele patriotice au reușit să doboare dictatura fascistă și să aresteze căpeteniile antonesciene, L. Patrașcanu primește din partea serviciilor de spionaj ale unor puteri imperialiste directiva de a păstra cu orice preț funcția înaltă în care se strecurase, în vederea intensificării activității criminale împotriva statului și poporului român. El are în acest scop o serie de întrevederi secrete cu agenții ai serviciilor de spionaj ale S.U.A.

Folosind situația sa în guvern, Patrașcanu organizează un grup complotist-antistatal, avînd agenți atît în aparatul exterior al Ministerului de Externe, cît și în Ministerul Justiției, Institutul de statistică și în alte instituții de stat.

În preajma lui 24 februarie 1945, Patrașcanu transmite lui Rădescu, prin intermediul spionului american L. Madison, asentimentul său pentru organizarea unei lovituri militaro-fasciste.

Prin spionii americani Thomas Hall și William Hamilton, Patrașcanu și grupul său intră în legătură cu grupul complotist al lui Maniu, V. Rădulescu-Pogoneanu, Gr. Niculescu-Buzești, C. Vișoianu, baronul I. Mocsony-Stîrcea, fost mareșal al palatului, și alți complotiști, în vederea unificării tuturor grupurilor teroriste ce erau dirijate de serviciul de spionaj american și serviciile de spionaj ale altor puteri imperialiste și a organizării unei lovituri de stat pentru răsturnarea puterii populare, restaurarea regimului burghezo-moșieresc, răpirea independenței naționale a Romîniei și readucerea dominației imperialiste asupra Romîniei.

În vederea acestei acțiuni criminale, complotiștii s-au înțeles să coordoneze acțiunea grupurilor teroriste și înzestrarea lor cu armament.

Acuzatul H. Zilber, agent provocător al siguranței încă din 1932, devenit apoi agent al spionajului american, făcea legătura între cele două grupuri complotiste antistatale, grupul de spioni în frunte cu Patrașcanu și grupul manist de spioni în frunte cu Vișoianu, Niculescu-Buzești și Rădulescu-Pogoneanu.

Conducerea acestui complot criminal a fost încredințată trădătorului Patrașcanu, care a avut în acest scop întrevederi secrete cu Thomas Hall, iar în februarie 1947 a plecat în străinătate, unde cu ajutorul acuzatului Torosian, a luat contact cu complotiștii C. Vișoianu și Gr. Niculescu-Buzești, fugiți din țară.

Acțiunea criminală a eșuat, o parte din conducătorii complotului fiind descoperiți și arestați de către organele de stat.

După cum s-a stabilit, în caz de nereușită a complotului, acuzatul Patrașcanu urma să fie scos din țară de către Hall și Hamilton. Cei doi spioni americani fiind nevoiți să părăsească țara pe neașteptate, Patrașcanu a încercat în mai multe rînduri să fugă din țară.

Tribunalul a stabilit de asemenea o serie de fapte care arată totala descompunere morală a lui Patrașcanu și a complicilor săi.

În cursul dezbaterilor procesului a fost dovedită pe deplin vinovăția acuzaților prin documente originale descoperite de organele de cercetări, prin corespondența personală a acuzaților, precum și prin depozitiile unui număr de 89 martori.

În fața probelor incontestabile, acuzații au confirmat în instanță declarațiile făcute la cercetări, recunoscîndu-și vina pentru crimele săvîrșite.

Tribunalul Suprem al R.P.R. a stabilit că acuzatul L. Patrașcanu se face vinovat de trădare de patrie, de acțiunea de paralizare a luptei forțelor patriotice împotriva fascismului, de organizarea unui grup complotist contrarevoluționar și antistatal, în scopul acaparării puterii și restabilirii regimului burghezo-moșieresc și a dominației imperialiste asupra Romîniei.

Tribunalul a stabilit că acuzații R. Kofler, H. Zilber, Al. Ștefănescu, E. Calmanovici, J. Berman s-au făcut vinovați de crimă de trădare de patrie și de acte de provocare împotriva patrioților antifasciști; acuzata V. Sirbu s-a făcut vinovată de acte de provocare împotriva patrioților antifasciști; acuzații I. Mocsony-Stîrcea, L. Constante, H. Torosian și H. Brauner s-au făcut vinovați de crimă de trădare de patrie.

Tribunalul Suprem al R.P.R. hotărăște:

Condamnă pe L. Patrașcanu și R. Kofler, la pedeapsa cu moartea; H. Zilber, Al. Ștefănescu, E. Calmanovici la muncă silnică pe viață;

I. Mocsony-Stîrcea și H. Torosian la cîte 15 ani muncă silnică; H. Brauner și L. Constante la cîte 12 ani muncă silnică;

J. Berman la 10 ani muncă silnică;

V. Sirbu la 8 ani muncă silnică. Sentința este definitivă.

★

Sentința Tribunalului Suprem al R.P.R. de condamnare la moarte a lui L. Patrașcanu și R. Kofler a fost executată.

CARNET EXTERN

Înminarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare” drului Andrea Andreen

La 15 aprilie a avut loc la Moscova, înminarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare” doctorului în medicină Andrea Andreen, luptătoare activă pentru pace, președinta Uniunii de stinga a femeilor din Suedia, vicepreședintă a Federației Democratice Internaționale a Femeilor.

Călătoria lui Dulles la Londra și Paris

În cursul săptămîinii trecute ministrul de externe al S.U.A., Dulles, și-a vizitat pe neașteptate „prieteni” englezi și francezi. Ce-a căutat la Londra și Paris, ministrul de externe american? Cercurile guvernante americane punînd la cale noi uneltiri războinice țineau ca prin amenințări să impună planurile lor și guvernărilor englezi și francezi. Așa cum au subliniat și ziarele burgheze, atît la Londra cît și la Paris, Dulles a primit un „duș rece”.

Propunerea lui Dulles cu privire la organizarea unei așa zise „acțiuni unite” a S.U.A., Angliei, Franței și altor țări în Indochina, și la întocmirea unui fel de ultimatum adresat de către aceleași țări Republicii Populare Chineze, a fost respinsă. Guvernele Angliei și Franței au trebuit să fină seamă de împotrivirea popoarelor lor care se opun prelungirii războiului din Indochina.

Dulles a izbutit însă să impună vointa cercurilor războinice din S.U.A. în ceea ce privește planul de creare a unui pact militar în Asia.

Popoarele din întreaga lume se ridică împotriva noilor acțiuni războinice americane și cer o politică de întărire a păcii, prin tratative.

Garanțiile engleze

La 12 aprilie guvernul englez a dat spre publicare așa zisele „garanții” în legătură cu „comunitatea defensivă europeană”. Prin aceste „garanții” se urmărea să se determine parlamentele Franței și Italiei să ratifice grabnic tratatul în legătură cu „comunitatea defensivă europeană” și să liniștească opinia publică din țările respective alarmate de reînvierea armatei hitleriste.

Dar atît la Paris cît și la Roma pretinsele „garanții” engleze au provocat dezamăgire. În Franța, răspunsul englez a avut darul să adincească neînțelegerile din sînul guvernului. Frămîntări s-au ivit și în rîndul cercurilor guvernamentale din Italia.

Masele populare din Franța și Italia se ridică cu tot mai multă dirzenie împotriva „comunității defensive europene”. Ele cer să se renunțe la acest tratat care primejduiește securitatea Europei.

Pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen!

În ultimele săptămâni Statele Unite ale Americii au făcut experiențe cu bombe cu hidrogen în regiunea Bikini. Totodată cunoscuți oameni de stat din S.U.A. au făcut declarații amenințând cu folosirea armei atomice și cu hidrogen „după aprecierea lor”. Sperau cercurile agresive americane că astfel vor reuși să semene teamă în rândurile popoarelor. Dar socotelile de acasă cu cele din țîrg nu se potrivesc. Această amenințare nu numai că nu a înspăimîntat pe oamenii simpli, dar a provocat o vie revoltă în rândurile a sute de milioane de oameni din cele mai diferite colțuri ale lumii.

JAPONIA. — În întreaga țară au loc mitinguri și adunări de masă în care se cere să fie interzise experimentarea și folosirea armei atomice și cu hidrogen. Sub presiunea maselor, cele două camere ale parlamentului japonez au dat o rezoluție în care cer interzicerea armei atomice.

AUSTRIA. — La o adunare a partizanilor păcii care a avut loc la Viena, a fost aprobată Declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii cu privire la arma atomică. Hotărîrea luată de participanții la adunare cheamă la luptă împotriva pericolului unui război atomic.

BRAZILIA. — 117 deputați ai Congresului național, reprezentînd diferite partide politice, numeroși oameni de cultură și știință, pictori și actori de seamă, preoți, etc., au publicat o declarație specială în care cheamă toate organizațiile să-și unească eforturile pentru apărarea păcii, pentru slăbirea încordării internaționale.

Popoarele cer interzicerea necondiționată a armei atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de ucideră în masă, slăbirea încordării internaționale, întărirea păcii.

A 5-a aniversare a mișcării mondiale pentru pace

La 20 aprilie s-au împlinit cinci ani de la primul Congres al Partizanilor Păcii care s-a desfășurat în același timp la Paris și Praga.

Pentru intîia oară în istoria lumii, 2.200 reprezentanți ai popoarelor din 72 țări s-au întrunit pentru a-și spune cuvîntul într-o problemă atît de însemnată: pacea. La Congresul următor, care a avut loc la Varșovia, în noiembrie 1950 a luat ființă Consiliul Mondial al Păcii.

Masele populare sînt astăzi tot mai conștiente că războaiele pot fi înlăturate, că prin luptă unită și neobosită se poate cuceri pacea, aștătorii la război pot fi învinși. Toate acțiunile Consiliului Mondial al Păcii au găsit sprijinul a milioane de oameni, fie că locuiau în îndepărtata Indonezie sau în inima Germaniei. De pildă, marea campanie din anii 1950—1951 de stringere a semnăturilor pe Apelul de la Stockholm pentru interzicerea armei atomice a avut un puternic ecou în toate țările. Cele 500 milioane de semnături care au fost puse pe acest Apel au silit pe agresorii americani să nu folosească bomba atomică în Coreea.

Campania inițiată de Consiliul Mondial al Păcii pentru tratative de bună credință între state a început să dea roade. Forțele păcii au obținut un mare succes prin încetarea focului în Coreea. Uniunea Sovietică, prin propunerile care le face în cadrul Organizației Națiunilor Unite, cit și la toate conferințele internaționale, se dovedește cea mai vajnică apărătoare a păcii în lume. În ce privește reducerea generală a înarmărilor și interzicerea fabricării armelor atomice, Uniunea Sovietică a făcut propuneri concrete. Astfel, U.R.S.S. a propus reducerea cu o treime a forțelor armate ale celor cinci mari puteri și o conferință internațională pentru reducerea înarmărilor de către toate

statele. De asemenea, tot Uniunea Sovietică a propus încheierea unui tratat general european, menit să asigure pacea, să înlăture primejdia războiului. Popoarele văd în propunerile Uniunii Sovietice propriul lor program de apărare a păcii.

Dacă urmărim numai știrile care ne-au venit în ultimele zile și tot ne dăm destul de bine seama că nu trece nici o zi fără ca în lume să nu se întreprindă o nouă acțiune în apărarea păcii. La Londra au avut loc două adunări convocate de comitetul englez pentru apărarea păcii, la care au participat mii de cetățeni, ce au cerut interzicerea armei atomice. Interzicerea armelor de ucideră în masă a fost cerută și la mitingul organizat la Delhi de Consiliul Păcii pe întreaga Indii.

În țara noastră există peste 24.000 comitete de luptă pentru pace cu peste 300.000 membri aleși din rândurile celor mai largi categorii de cetățeni. Ele duc o activitate rodnică pentru lămurirea maselor asupra tuturor problemelor legate de lupta pentru pace. O asemenea activitate desfășoară, de pildă, și comitetul de luptă pentru pace din comuna Adîncea, raionul Tirgoviște, care în colaborare cu conducerea căminului cultural organizează săptămînal adunări cu țărani muncitori, în cadrul cărora se prezintă cronică evenimentelor internaționale și conferințe legate de lupta pentru pace.

A cincea aniversare a mișcării mondiale pentru pace găsește popoarele lumii și mai strîns unite pentru a salva pacea. Astăzi cei care vor să dezlănțuie un nou război împotriva rezistenței hotărîtă și organizată a popoarelor. Ele sînt conștiente că nu este destul să dorești pacea, ci este necesar ca prin fapte hotărîte să faci să triumfe pacea și prietenia între popoare.

Din R. P. Chineză

Anul acesta împrumuturile acordate de către stat țărănilor chinezi se ridică la suma de 11,2 milioane de milioane de yuani (așa se numesc banii chinezi).

Peste jumătate din această sumă uriașă este destinată Chinei de est și Chinei centrale de sud. cele două mari provincii producătoare de cereale din R.P. Chineză unde însămînțările de primăvară se desfășoară cu succes. Împrumuturile sînt acordate în primul rînd cooperativelor agricole de producție. O cooperativă cu 20 familii de țărani muncitori primește în medie 6 milioane de yuani. În provincia Henanul central de sud, renumită pentru producția de cereale, bumbac și tutun, cele 2.500 de cooperative agricole de producție au primit peste 10.000 de milioane de yuani. În felul acesta, ele au avut posibilitatea să cumpere mai multe îngrășăminte, unelte agricole și utilajul necesar însămînțărilor din primăvara aceasta. În provincia Șandun din China de est, cea mai mare parte din împrumut a fost acordată cooperativelor agricole de producție și grupurilor de ajutor reciproc în muncă.

În China de sud-vest, care dă aproape 16 la sută din cantitatea totală de cereale necesare întregii țări, țărani muncitori primesc anul acesta 1,2 milioane de milioane de yuani, ca împrumuturi. Anul acesta, numărul cooperativelor agricole de producție din această regiune se va mări de trei ori față de anul trecut. Meseriașii de la sate vor primi de asemenea împrumuturi însemnate cu care să-și completeze utilajul în vederea fabricării de unelte agricole de bună calitate necesare țărănilor muncitori. Cooperativele de credit primesc 28.000 de milioane de yuani în vederea satisfacerii cererilor de împrumuturi mici făcute de țărani în cazuri urgente.

În provincia Hubei, cea mai mare producătoare de bumbac din China de nord, unde se prevede că producția de bumbac din anul acesta va crește cu 29 la sută față de anul trecut vor fi acordate împrumuturi în valoare de peste 300.000 de milioane de yuani. Țărani muncitori vor primi mari sume de bani în vederea înființării sau măririi cooperativelor agricole de producție, iar alte milioane de yuani vor fi cheltuite pentru sistemele de irigație. Împrumuturile acordate pentru procurarea de semințe, îngrășăminte și animale de tracțiune vor atinge cifra de 150.000 milioane de yuani.

Pînă la sfîrșitul lunii martie, țărani din China de nord-est au primit aproape 250.000 de milioane de yuani. Ei au avut astfel posibilitatea să cumpere în vederea însămînțărilor de primăvară unelte agricole moderne, îngrășăminte, semințe și furaje pentru animale.

FAPTE GRĂITOARE

DE O PARTE ȘI DE CEALALTĂ A ASIEI...

Asia, cel mai bogat continent din lume. Brăzdat de fluvii în jurul cărora din cele mai vechi timpuri, cu mii de ani în urmă, popoarele au întemeiat state cu o civilizație vestită. Pămîntul asiatic poate hrăni cu roadele sale sute și sute de milioane de oameni. Pe malurile fluviului Gange, care străbate o parte din India și pe malurile fluviului chinez Jank-Tse-Kiang se întind orezării nesfîrșite. Pămîntul Ma-

laiei, al Indoneziei, al Burmei și Tailandei furnizează 90 la sută din producția mondială de cauciuc. Petrolul din Iran și Irak el singur ar fi de ajuns pentru a aduce bunăstarea popoarelor ce locuiesc pe aceste meleaguri. Dar petrolul irakez, cauciucul malaiezian și indonezian, magneziul indian și toate celelalte bogății ale Asiei sînt exploatare de puteri străine. Dar po-

DRUMUL LUI HUANG-VAN-MU erau obligați să tragă cărucioarele în care se lăfăiau ocupanții. Dacă refuzau, urmau închisoarea și torturile. În cei 5 ani de ocupație „grînarul Nord-Estului” devenise o vale a sîngelui și a lacrimilor.

Satul unde s-a născut Huang-Van-Mu, țaran vietnamez, se găsește așezat în valea Nghia-Lo, între fluviul Roșu și rîul Bo. Pe văile sale rodesc întinse orezării. De aici și denumirea acestei regiuni „grînarul Nord-Estului”. Huang-Van-Mu își amintește de o zi însoțită a anului 1945, cînd țărani din valea Nghia-Lo au alungat pe militaristii japonezi și au instaurat puterea populară. Dar în curînd cotropitorii imperialiști au năvălit în satele din Nghia-Lo. Satele au devenit pustii, iar casele care au scăpat incendiatorilor erau în ruine.

În fiecare zi 200 de țărani trebuiau să se prezinte la postul militar pentru a servi drept „coolies”: ei

Huang-Van-Mu împreună cu alte sute de țărani s-au unit și au luptat împotriva distrugerii sateilor, contra jafurilor și a impozitelor, împotriva muncilor forțate. A fost o perioadă de lungi și grele suferințe de care Huang își amintește cu tristețe. Au venit apoi soldații armatei populare. La sărbătoarea victoriei au participat mii de țărani vietnamezi din toată valea Nghia-Lo. Pentru Huang-Van-Mu au început să se arate zorile unei noi vieți. Căruțele și cirezile de

poarele Asiei s-au ridicat la luptă; vor să fie stăpîni în țara lor. Ele au o pildă luminoasă: într-o mare parte din Asia, în Asia sovietică, în R.P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R.P. Mongolă, în Vietnam, pretutindeni unde poporul a alungat pe exploatatorii imperialiști și a luat puterea în stat, el se bucură de roadele bogatului pămînt asiatic. În aceste țări țărănimia își clădește o viață nouă.

vaci au fost înapoiate țărănilor doar la cîteva zile după eliberare. Muncitorii din Phu-Vo au pornit la întrecere patriotică pentru a produce cît mai multe căruțe pentru țărani din valea Nghia-Lo. În patru zile de la eliberare la Sang-Hu a luat sfîrșit construirea unui lung canal de irigație. S-au format grupe de ajutor reciproc ale țărănilor. Huang-Van-Mu merge zilnic la școala populară de seară. Viața lui Huang-Van-Mu a fost grea și plină de suferințe. De la un „coolies” care ducea o viață de mizerie, el a devenit astăzi, în Republica Democrată Vietnameză un om liber, care se bucură din ce în ce mai mult de o viață îmbelșugată.

„MĂNÎNCĂ ATÎT CÎT SĂ NU MORI DE FOAME”

Țărani iranieni sînt nevoiți să lucreze pămîntul în dijmă. Dar dijma aici e de un fel deosebit: moșierul capătă jumătate din produse, iar toate cheltuielile pentru uneltele de lucrat pămîntul, pentru îngrășăminte și vite cad în seama țaranului. Cînd moșierul sosește în

sat, fapt care se întîmplă foarte rar, țărani sînt obligați să organizeze o serbare; ei trebuie ca în cinstea sosirii lui să pregătească un prînz ales tăindu-și ultimele lor vite. Țărani umblă îmbrăcați în zdrențe murdare. Țărăncile în vîr-

stă de 25 ani arată ca niște babe de 75 ani.

În satele iraniene există o zicală: „Mănîncă atît încît să nu mori de foame”.

Așa arată viața într-o parte și alta a Asiei.

ÎN ACUL „ALBINEI”

E greu, dar... nu se lasă

Dumitru Oprescu mută pachetul cu broșuri agrotehnice în mîna slingă.

— Greu, Diaconescule, greu al dracului.

— Ași, zici și tu așa să te alinți; pachetul ăsta n-are nici 10 kile.

— Nu de pachet e vorba; e greu să fii agent agricol: planuri de cultură... însămînțări... evidență... metode înaintate... întreținerea culturilor, mai târziu... recoltat și dezmiriștit, mai apoi... arături adînci de toamnă, după aia... cercuri agrotehnice... încercarea puterii de încolțire a semințelor...

— Ohoo, oprește-te c-ajunseși în... 55 și n-aș vrea să vorbesc într-un ceas rău, dar cum muncești tu, mare mirare ar fi să te prindă anul nou agent agricol...

— Parcă tu ești mai breaz. Nici nu meriți să fii director de cămin.

S-au despărțit supărați. De supărat ce era agentul agricol, a dus broșurile acasă, le-a aruncat într-un colț și-acolo au rămas.

Mare bucurie pe capul șoarecilor.

— Ce serviți? întrebă o șoricioaică pe șobolanul cel mare.

— Porumb — răspundea el.

Și șoricioaica îi servea o broșură despre cultivarea porumbului. Altul ținea regim și a dorit cartofi. I s-a servit o broșură despre metoda plantării de vară a cartofilor. Unui șoricel care avea poftă de dulciuri i s-a servit imediat o broșură despre sfecla de zahăr. Cum s-ar spune la alegere.

Numai că țărani din Moșoaia au cerut broșuri spre necazul șoarecilor și... al agentului agricol.

— Greu e să fii agent agricol — i-a spus el cînd l-a mai întilnit odată pe Diaconescu.

A dus după aceea broșurile la sfat și acolo sînt și-n ziua de astăzi. Adică ar putea să fie dacă nu cumva șoarecii de la sfat — mai iubitori de carte, că nu rod decît hîrtii — n-au isprăvit ceea ce începuseră confrății lor.

Țărani din Moșoaia au mai cerut de cîteva ori broșuri agrotehnice, dar de fiecare dată agentul le răspundea:

— Ia mai dați-mi pace, oameni buni. Voi habar n-aveți cit îi de greu să fii agent agricol...

Așa o fi, dar...

„Dacă scepștrul greu mîna țî-o apasă
Alluia mai vrednic locul tău îl lasă”.

Și oameni vrednici și pricepuți se găsesc destui în Moșoaia, raionul Pitești. Numai că Dumitru Oprescu se plînge mereu că-i greu serviciul de agent agricol, dar nu-l lasă.

Una singură... avea sfatul

— Cum stați cu însămînțările?

— Bine — răspunse încintat președintele sfatului popular al comunei Borod, raionul Aleșd. Toate uneltele au fost reparate înainte de termen.

— Chiar toate? întreb neincrezător. Și chiaburii le-au reparat? I-ați controlat?

— Se poate?! Chiar eu personal. Nu găsești unealtă care să nu fi trecut prin mîna mea.

Vorbea foarte convingător președintele, dar eu nu l-am crezut. Găsisem o semănătoare nereparată. Una singură, e drept, că numai una avea sfatul...

Între secția culturală și secția învățămînt a sfatului popular regional Birlad nu există colaborare. Deși cunosc faptul că mulți directori de cămine culturale sînt învățători și profesori, secțiile programează în aceeași zi și la aceleași ore seminarii raionale cu directorii de cămine culturale și cercuri pedagogice cu cadrele didactice.

— „Doi din mine n-o să facă!”.

Aldămașul tovărășului președinte

Simbătă, după masă, cînd s-a trîntit în pat o oră, două, ca de obicei, Toth Simion, președintele sfatului popular din comuna Secătura, raionul Cimpeni, a visat pe semne rău, că seara a pornit să dea și el o raită pe la cămin. Președinte de, și nu se face să nu știe cum arată căminul cultural din comuna sa pe dinăuntru. Pe dinafară... îl vede ori de cîte ori trece pe șosea.

Retras într-un colț, președintele urmărea desfășurarea programului.

— Dansează al naibii de frumos și eu să nu știu că am în comună așa flăcăi de ispravă! se căina președintele... Ascultă, mă, se adresă el mai târziu unui corist, ce vă o-morîți atît, parcă v-ați pregăti de concurs!?

— Chiar așa, mîine avem concurs la Albac, vin și cei din Gîrda. Cei mai buni vor merge la raion.

— Concurs? Și să nu-mi spuneți și mie! ...Dar las-că nu-i timpul trecut. Trebuie să ieșiți primii, să-i întreceți pe ai din Albac și Gîrda. Să se ducă vestea de Secătura... de președinte...

— Cred că cei din Albac și Gîrda o să ne întreaacă. Sînt mai buni... Președinții sfaturilor i-au ajutat...

Președintele Toth se gîndea că ar fi cazul să-i ajute și el. Deodată, străfulgerat de o idee care mai târziu i se păru strașnică, președintele era gata să-i cheme la cooperativă. N-ar strica — gîndea el — un stimulent de vreo 20 litri de vin. Să știe băieții pentru ce ies primii. Apoi se ferici că nu s-a pripit să-și dea drumul la gură. Thiî, cît pe-aci Toth să n-ai cap politic. Dacă beau vinul și nu ies primii?! Mai bine acum le promit, și după concurs... Se încred ei în cuvîntul unui președinte. Apoi tuși înfundat de cîteva ori să-și dreagă glasul și începuse să vorbească gros, ca la ședințe:

— Mă fraților... Ascultați la mi-

ne... Mă cunoașteți și vă cunosc. La mine cuvîntu-i cuvînt. Dacă măcar un solist iese primul la concurs să știți că aveți de la președinte, adică de la mine, aldămașul. Dau 20 kilograme de vin. E bine?...

★

A doua zi la concurs soliștii vocali ai căminului cultural din Secătura au ieșit într-adevăr primii. Dar nu pentru că președintele din sat promisese un premiu atît de „important”. Altu-i motivul: oamenii s-au pregătit din vreme, au cîntat cu dragoste, dornici să reprezinte cu cinste comuna lor.

Să fi văzut bucurie pe capul tovărășului președinte. Nici dacă i-ar fi născut soția, poate n-ar fi fost atît de fericit. Abia mai prididea cu strînsul mîinilor, cu felicitările. Iar mai apoi, cu șafa luminată de un zîmbet, nu uită să le spună:

— N-am uitat fraților de aldămaș... să vină cineva să-mi ajute.

Voluntari s-au găsit, nici vorbă. Și iată că peste vreun sfert de ceas președintele sfatului popular din Secătura sosea gîșîind, aducînd cu el o vadră de vin roșcat. S-au ridicat paharele, s-a ciocnit și s-a închinat în cinstea președintelui — toate acestea într-una din sălile de clasă din Albac, unde s-a ținut concursul — iar mai târziu, cînd oamenii s-au încins, cineva a strigat din fundul crișmei — pardon, al sălii de clasă transformată în crișmă:

— Ia zi, mă, un cîntec pentru președintele nost’.

— Trăiască președintele... Ura... se auziră alte strigăte.

Și președintele era fericit la culme:

— Bravo băieți, s-a dus vestea de președintele din Secătura.

Și vestea, uite, a ajuns pînă... la regiune. Și de aici tocmai... „In acul Albinei”, căci mai rar găsești pe cineva să „sprijine” în felul acesta activitatea culturală.

ION MĂRGINEANU

Oameni grijulii

— Spune și d-ta, tovarășă Timar, dacă un director de cămin cultural nu trebuie să se respecte? E de ajuns să-ți rotești numai odată privirea prin locuința mea, ca să te convingi de lucrul acesta. Este? Uite acum, cînd sîntem în plină campanie agricolă, trebuie sau nu eu, în calitatea mea de director, să mă documentez? Trebuie. Uite, teancurile astea de conferințe trimise de S.R.S.C., broșurile, ziarele și revistele astea sînt cel mai bun indiciu. Este? Este. Ce spun ele? Ele spun că eu sînt un om grijuliu. La mine totuși este în ordine și în mare siguranță. Și unde e mai multă siguranță, dacă nu în locuința directorului? Nu uita că acestea sînt bunurile poporului și că de aceste bunuri răspunde directorul. Dacă stăteau la cămin, spune și dumneata, mai erau ele în starea în care sînt? Categorie că nu.

După ce dădu de mai multe ori din cap în semn de încuviințare, bibliotecara Timar Livia spuse:

— Și eu sînt ordonată. Ce-le aproape o mie de volume ale bibliotecii stau frumos într-un dulap. Le țin cu multă strășnicie sub cheie. Știi, e o tendință extraordinară spre stricăciune. Se găsesc oameni care se aruncă pur și simplu asupra cărții. Ei bine, eu am reușit ca anul acesta să-mi feresc cărțile de acești stricători. Ehe, munca de bibliotecar nu-i chiar atît de ușoară! Dar oricum, dumneavoastră mă întreceți. Și pentru că este un proverb „ochiul stăpînului îngrășă vita”, știți... m-am gîndit să luați acasă la dumneavoastră și biblioteca. Ar fi într-o siguranță și mai mare.

— Mda, să mă mai gîndesc... Știi... eu sînt un om grijuliu, calculat... Toate le fac cu multă chibzuială! Mîine primești răspunsul...

Aceasta e, pe scurt, activitatea directorului și a bibliotecarei căminului cultural din comuna Șieuț, raionul Bistrița.

Socoteala lor

Zi frumoasă de april. Mai mulți chiaburi din comuna Cogealac, raionul Istria, printre care Dumitru Oancea, Ion Barbu și Stanciu Capsec își încălzesc burțile la soare.

— Cît ai cîștigat la tîrgul de ieri, măi Ioane? îl întrebă Oancea pe Barbu.

— Numai 4.000!

— Dar tu Capsec?

— Zi-i cap sec și lasă-l în pace, — răspunse Barbu în locul lui. — Nici nu s-a dus la tîrg. Vrea să înceapă semănatul.

— Păi ce să fac, se apără Capsec, — toată lumea seamănă...

— Las-să semene proștii, să muncească... Eu știu că treburile-mi merg bine — zise Oancea. Care-i mai bănoasă? Cărăușia și negustoria sau munca cîmpului? Răspunde Capsec!

— Negustoria...

— Atunci ce ne rămîne de făcut?

— Negustorie, — răspund chiaburii în cor.

Și-au plecat la tîrg c-așa-i în Cogealac: socoteala... chiaburilor se potrivește cu... a organelor în drept din această comună, care nu-i obligă să însămînțeze la timp.